

BUTLLETÍ DE LLAGOSTERA

NÚM. 17 - OCTUBRE DEL 1981

EDITAT PER L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS

LA PAGESIA

- * 1ª MOSTRA DE TEATRE
- * ENTREVISTA: P. PARÉS C.
- * DEL NOSTRE CASINO. Per en Tià

Els hi ofereix els seus serveis de

Fontaneria
Electricitat
Calefacció

INSTAL·LACIONS

FEC

FONTANERIA - ELECTRICITAT - CALEFACCIO

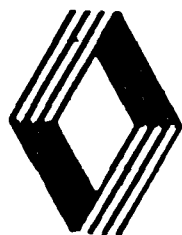

Carrer Cristòfol Colom, 14 - Tel. 83 04 96

LLAGOSTERA

**Ramón
Gurnés**

RENAULT

**Tel. 83 04 75
LLAGOSTERA**

**garden center
costa brava**

JARDINERIA

Martinez

83 04 62 Cta. Comarcal K. 25 /
de Girona a S. Feliu Guixóis

LLAGOSTERA
Girona

PÒRTIC

SUMARI

Foto Portada.— E. Pons

- 3 - Pòrtic
- 4 a 6 Entrevista a P. Parés C.
- 11 - Pensament Polític
per X. Ventura
- 11 - Poesia - Josep Calvet
Llorenç Ventura
- 12 a 13 El Ple
- 13 - L'Aeròdrom,
un fet consumat?
L'Armamentisme L'OTAN
per J. Riera C.
- 14 Ni mar, ni muntanya, per jvb.
- 15 a 19 La Pagesia:
Entrevista a la Cambra Agrària
Entrevista a un pagès que
es retira
Dels pagesos, per en Tià
Entrevista representant
Unió de Pagesos
- 20 Ric Bocanegra (continuació)
P. Parés C.
- 21 - Acudits d'en Ramon
- 22 a 23 Recordant un ans d'ahir,
per en Tià
- 24-25- Petites obres d'art
- 26-27- Coses del Poble
Curiositats de l'àvia
Jo compro, jo venc
- 28 - Concurs Cultural Infantil
per Ll. Ventura
- 29 Escacs, per Javi
- 30 Esports Mots encreuats

Mes de tardor. El temps i el paisatge influeixen decisivament en el nostre comportament. El sol, l'alegria i el color de l'estiu ha cedit el lloc als paisatges de tardor, els arbres nus, les alfombres de fulles, fan predominar el romanticisme en l'ambient. És temps de pluja, temps de mirar el món des de rera els vidres.

Els problemes de la pagesia, que ocupen les pàgines centrals del Butlletí, hem intentat mirar-los des de darrera els vidres, entre altres coses perquè ens afecten molt directament, malgrat que sovint no volem reconèixer-ho. A voltes acollim amb escepticisme les contínues queixes del pagès. Estem en una època d'insensibilitat front els problemes més greus però, no ens enganyem, cada dia s'abandona el camp i aquesta és la prova més evident de la duresa de la vida a pagès.

L'entrevista d'aquest mes descobreix a en Pere Parés Capellera molt més que com a l'autor de "Les Filles del Taper". La valua i la sensibilitat d'un dels millors escriptors de Llagostera queda manifesta en la poesia LA BARCA (es cena de "Les Filles del Taper") i en la narració RIC BOCA NEGRA.

Cada divendres al llarg de set setmanes l'escenari del Casino Llagosterenc es convertirà en un teatre viu. La representació de vuit funcions de teatre (una infantil el dissabte), a càrrec dels grups de les nostres comarques, esperem gaudixi de l'assistència que l'esforç dels Amics del Teatre i col·laboradors, es mereixen.

* * *

Es sabut que la nostra principal font de finançament és la propaganda. En el present número iniciem una nova forma de col·laboració més a l'abast de tothom. Donem les gràcies a tots aquells que amb el seu ajut fan possible que mes rera mes, aquest Butlletí surti al carrer.

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions.

El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col·laboradors i no es compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats.

Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor.

Per raons d'espai, el Col·lectiu de Redacció es reserva el dret de resumir el contingut fonamental dels escrits.

COL·LECTIU DE REDACCIÓ

Marta Alba, Esteve Barcelo, Ramon Brugulat, Merce Carbo, Vicenta Casamutjana, Enric Ramonet, Elena Foget, Amadeu Rovira, Lluís Torres, Miquel Trias, Joan Ventura, Ruth Vert

Llagostera, octubre del 1981

BUTLLETÍ DE LLAGOSTERA
nùm. 17

Dingit pel Col·lectiu de Redacció Editat per L'Associació de Veïns
Apartat 54 LLAGOSTERA

Imprimeix Gràfiques Duch Cassa Dipòsit Legal GE 300 1980

ENTREVISTA A: PERE PARÉS i CAPALLERA

L'AUTOR DE "LES FILLES DEL TAPER"

El nom de P. Parés C. es conserva en la ment de molts llagosterencs, estretament vinculat al record d'una obra de teatre representada als principis dels 60 i que ha estat segons l'opinió de molts, l'aconteixement teatral més ambiciós i alhora celebrat de quants ha viscut Llagostera: "Les filles del taper".

Per a nosaltres P. Parés era abans d'aquesta entrevista, pràcticament un desconegut. Després de conèixer una mica millor la seva vida i trajectòria creiem que si les circumstàncies no s'haguessin presentat tan adverses, avui seria un escriptor reconegut.

—Qui és Pere Parés C.

—Jo sóc un petit escriptor. Un home ja mort deia que jo era "un Segarra petit", això no m'ho he cregut mai i ho dic sense cap pretensió. Sempre he tingut facilitat per escriure. Recordo que ja a l'escola canviava versos meus per "sants", o quan feiem redacció sempre afegia un comentari del text.

Tenia 15 anys quan vaig escriure la primera obra de teatre.

"Or i sang" fou la primera obra de teatre de P. Parés C. Va ésser estrenada a Girona pels Amics del Teatre, grup que actuava sota la direcció de Xavier Llinàs del Torrent.

—Amb en Xavier Llinàs vaig entrar-hi en contacte, quan en una ocasió que visitava Llagostera, en Joan Ferran va dir-li que jo escrivia teatre. Em va venir a veure, li vaig ensenyar l'obra i li va agradar. Al poc temps vaig escriure'n una altra

en un sol acte, "L'albada tràgica", que fou representada a l'any 35 pels "Amics del teatre" de Llagostera.

Als 17 anys era ja autor de 2 obres de teatre estrenades. Més tard ha escrit de tot: poesia, narracions, cròniques..., però ens confessa que el que prefereix, per damunt de tot, és el teatre.

Els pintors, escultors o músics poden comprovar la reacció del públic davant la seva obra. Una poesia o narració publicada en un diari o llibre no permet conèixer-la. Si et donen l'opinió pot no ésser sincera. En canvi en el teatre el contacte amb el públic és més estret, veus amb els propis ulls les seves reaccions, si els hi provoques el riure o els emociones... La reacció espontània no enganya.

Fou corresponsal a Llagostera de l'Autonomista, abans que el desenllaç de la guerra el convertís en "Los Sitios" i també de l'Humanitat (Diari d'Esquerra

republicana).

Quan va esclatar la guerra estava a punt d'entrar en plantilla de l'Humanitat. Però com tants de nois, als 20 anys vaig veure truncat el meu projecte i vaig haver d'anar a la guerra. Curiosament allà va ésser on vaig rebre l'únic premi de la meua vida.

El comandant va convocar un concurs de redacció sobre un acte que havíem viscut durant el dia. A la llum d'una espelma vaig escriure a correuita una narració i vaig guanyar. El premi consistia en 8 paquets de tabac i dos dies de permís a València. Aquest premi, en aquelles circumstàncies era un tresor.

En acabar la guerra vaig estar dubtant entre tornar al poble o fugir cap a Mèxic. A la fi, la família, la xicota i el poble van estirar més. Els catalans no som animals d'emigració, anem fins a Perpinyà, sentim una sardana i ja ens cauen les llàgrimes.

Després el difícil temps de la postguerra, el caos cultural, la repressió a la nostra llengua, feien gairebé impossible el obrir-se camí en qualsevol camp de la cultura.

Vaig estar molt de temps sense escriure enlloc. Només es podia escriure en castellà i jo no volia renunciar a fer-ho en català.

Però a la fi vaig cedir i en alguna ocasió vaig col·laborar a LA UNION DEPORTIVA LOCAL i més tard a LACUSTARIA, LUZ Y GUIA i OLOT MISION.

Sempre he firmat P. Parés C. i algú amb mala fe va dir-me, fins i tot a la cara que la P i C volien dir "Partido Comunista". Segur que ara se'n panadeixen d'haver-ho dit.

Malgrat que em reduïen les racions, mai vaig votar en cap referèndum del franquisme.

A l'any 1969 va començar a col·laborar amb l'Àncora de Sant Feliu de Guíxols i al llarg de set anys narrava setmana a setmana la història de personatges humils i populars, a cavall entre la realitat i la imaginació.

—Un dels directors de l'Àncora va demanar-me que col·laborés i ho vaig fer. Els meus escrits sempre han estat sobre la història d'homes senzills, generalment desgraciats. Primer va ésser la sèrie dels xarlatans i després la dels inventors. Jo necessito de l'argument, m'agrada crear personatges, que sempre són marginats. La gent menuda. Describeixo la seva vida i ho faig amb amor, i alhora vull arribar al lector intentant provocar-li el somriure.

El 21 de desembre del 1961 i amb la sala del Casino Llagosterenc ple, va estrenar-se a Llagostera "Les filles del taper". Després es va representar 4 cops més.

—Dos dies abans de l'estrena va arribar un escrit de Girona prohibint l'obra. Després el van desmentir i a la fi es va representar. En aquesta primera ocasió si bé va agradar, tampoc es va acollir amb excessiu entusiasme. Hi havia qui va dir que era una pagesada. És clar, si el que es pretenia era representar la vida

dels tapers a l'any 1913 no es podia fer amb diàlegs que semblessin de catedràtics, sinó senzills i populars.

Va ésser molt difícil trobar a la gent adequada per a representar-la, calia saber cantar i actuar alhora, van existir dificultats gent que no donava massa facilitats, però al final tot sortí prou bé.

Després dels èxits que tinguérem a La Bisbal, Palamós, Riudarenes, Sant Antoni... quan es va tornar representar a Llagostera, va entusiasmar.

Després de "Les filles del taper", P. Parés C. continua dirigint el grup de teatre a Llagostera. A Santa Cristina hi van estrenar una altra obra seva, aquest cop d'estil policíac: "Punta basarda".

—Va ésser un disbarat ja que l'havíem assajat molt poc, i no va sortir massa bé.

Durant el temps en què vaig estar amb el grup de teatre intercalàvem obres meves amb les d'altres autors.

A més de "Les filles del taper", ha escrit: "Punta basarda", "El vestit nupcial", "La cara pintada", "Pastilles d'amor". No li agrada el teatre actual, se'n defineix com un romàntic que no comprèn les noves corrents en l'art. Prefereix el clàssic.

—Per a mi el més important del teatre, és el diàleg. Que entri, que faci vibrar, que emocionï o fagi riure.

Home senzill, amant de la solitud, distribueix el dia entre la lectura i el passeig pel bosc.

—La felicitat consisteix més en desitjar que no en aconseguir. La culminació mai és com s'esperava.

Sovint en aquesta revista comentem l'actual pobresa cultural del nostre poble, li preguntem si en altres èpoques creu que fou millor i se'n mostra una mica escèptic.

—Llagostera és un poble petit i té tots els defectes d'un poble petit. La gent és regelosa, s'encongeix dins a casa seva. Tenim una arrel de l'Empordà i una

1961-1981 El record de "Les filles del taper" perdura vint anys després

altra de la Selva que és en realitat a on perteneixem.

Segurament que una època més rica culturalment fou la dels anys 15 al 20, el temps d'en Sebastià Gispert.

Sent gran admiració per un home avui no conegut suficientment: el mestre Cotillé.

—Cotillé era un home de gran categoria, coneixedor de 8 idiomes, ex-director d'un grup escolar de Barcelona, pintava, escrivia, tocava el violí... Va venir a Llagostera als 24 anys essent

el núm. 1 de la seva promoció i durant un temps va aixecar culturalment el poble, educant a un jovent obert i amb inquietuds. Mer tard fou perseguit per "rojo".

Cotillé era una gran persona, molt castigada per la vida, se li moriren la dona i els 4 fills i ell va acabar els seus dies al sanatori de Sant Boi, vençut per tantes desgràcies.

Malgrat tot, al nostre poble, no ha tingut reconeixement, no té ni el nom d'un carrer, quan jo crec que el que es mereix és el de l'escola.

L'enreonar pausat i decisiu de P. Parés, porta certa càrrega de ironia i desconfiança, és una persona intel·ligent a qui l'adversitat de les circumstàncies no li ha deixat demostrar la seva valua. La seva sensibilitat i saber fer, queda manifesta en la poesia (fragment de l'obra "Les filles del taper") La barca, i en la narració "Ric bocanegra" de la sèrie dels inventors publicada a l'Àncora el primer de gener del 1970 i que reproduïm a continuació.

— LA BARCA —

Cançó marinera - Acte primer - Esc. XXIII

*iOh, barca, barqueta, joganera,
si vas, mar endins,
de l'ona no perdís llur cantera,
ni del vent, la traidora fal·lera,
que tots, són botxins...!
iSi vas, mar endins, gràcil barqueta,
al meu pescador,
si núvols veus, de cresta negreta,
li diràs, que torni, a caseta,
perquè jo, tinc por...!
Tres fills, tenim, que són una glòria,
i són tan petits,
que, ploren, quan senten la història,
dels homes ardots...
iOh, barca, barqueta, petitona!
iet veig, que, lliscant
per l'aigua d'argent, ja vens, saltirona!
iA mons fills, la besada més bona!
Per tú...dic: i Avant!*

— RIC BOCANEGRA —

Sortida del Liceu barceloní. L'aristocràcia, la burgesia adinerada, i qualsevol triomfador de la vida que serves quelcom de refinament artístic en aquella freda nit de desembre del 1920, havien aplaudit «Aida» fins a trencar-se les mans. Barrejat entre tanta finor, un cavaller vestit de correcta etiqueta ta-

pada per un tan correcte «sobredo», pujava Rambles amunt en direcció a un cafeti de moda per acabar la nit escoltant els cuplets que llavors feien destorçar.

Poques passes abans de creuar l'entrada del temple de la frivolitat, dues diguem-ne «dames de la nit», s'enganxaren al seu braç i ell, només que Ric Bocanegra — Enric Cateura per la gent del seu poble — accedi a convidar les

No entra en els plans d'aquest modest biografi seu consignar allò que passa en el cafeti de moda. Les falles dels grans homes — que tots n'han tingut — pensem es millor tapar-les pietosament.

Si, ens conve passar a l'endema, quan a les set del vespre trobem a Bocanegra a la guixeta de l'estació de França, prenent bitllet per al seu poble que, gràcies a Déu, el veura arribar com Espronceda arriba a Lisboa, sense un cèntim i admirat del paisatge.

Ara, com fan els novel·listes, deixarem aprofitar-li aquelles dues hores de camí per a recapitolar els fets més importants de la seva vida. Recordar que, nascut en la casa més rica de la vila, el pare, un home sec, autoritari i avar fins al paroxisme no comprengui mai com poder tenir un fill tan totalment al revés de la medalla seva.

Tampoc costa molt de pensar allò que resulta de l'enfrontament siquic. Que fou envit el pobre Ric Bocanegra a guanyar-se la garrofa amb el que mes li plagues i com que el que mes li plaia era pescar i dormir, es feu una barraca vora de la platja, i allí pescant i dormint es pera que morís el respectable Bonifaci Cateura i Ramio.

No triga, no i un cop ja propietari de les catorze cases que li tocaren d'herència del vell sec, autoritari i avar, palesant una vegada mes de ser el pol oposat al seu progenitor, es tirà a la gran vida gastant i repartint el valor de tot

Teatre

1.ª MOSTRA DE TEATRE

Fa un temps que l'activitat teatral llagosterenca està força apagada. La formació a finals de l'any 1979 dels "Amics del Teatre" per fer "La Pepa Maca" en homenatge al "Ferrer", semblava que seria un revulsiu, no ha estat així, i si bé l'obra esmenada es va representar varies vegades, ha transcorregut un cert temps fins a la organització de la 1.ª MOSTRA DE TEATRE, que promet ésser realment interessant per a l'afecionat a aquest espectacle viu que és el teatre. En el cicle, els "Amics del Teatre" ja presenten l'obra d'Edward Albee sobre la comunicació humana "Història del Zoo", i també n'estan escollint una, amb la idea de presentar-la a la propera Campanya de la Diputació.

Aquesta 1.ª Mostra l'organitzen conjuntament amb el Casinó Llagosterenc i el G. E. Bell-Matí, i compten amb el patrocini i suport de l'Ajuntament i

d'altres estaments col.laboradors. Les sessions seran cada divendres del 23 d'octubre al 4 de desembre, i la programació és la següent:

Dia 23-10: "La Boira o Recels d'una nit d'Anna Bonacci per l'Art Teatral d'Arbúcies.

Dia 30-10: "El marit ve de visita" de Xavier Regàs pel Grup Catalònia de Barcelona.

Dia 6-11: "El Cap i a la fi o el Cap de l'Alcalde" de Carles Valls per l'Elenc Santperenc de Sant Pere Pescador.

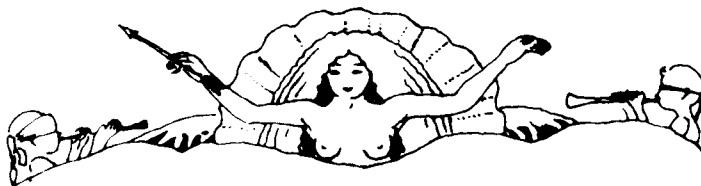
Dia 13-11: "El Testament" de Xavier Berenguel pel Grup Xixanet de Tossa de Mar.

Dia 20-11: "Massa temps sense piano" d'Alexandre Ballester pel Grup La Teranyina de Vidreres.

Dia 21-11 (dissabte tarda): Sessió infantil de titelles pels Titellaires de Sant Marçal de Girona.

Dia 27-11: "Antígona" de Salvador Espriu pel Grup Dafne de Lloret.

Dia 4-12: "Història del Zoo" d'Edward Albee pels Amics del Teatre de Llagostera.

BREUS COMENTARIS DE LES OBRES PRESENTADES A LA PRIMERA MOSTRA

"La boira o recels d'una nit"

Traducció d'una obra anglesa, original d'Anna Bonacci, és una comèdia en tres actes, el segon dividit en dos quadres, presentada per l'Art Teatral d'Arbúcies.

"... és l'aventura de cobdícia i d'erotisme, tot molt ingenu i primitiu..., (...), però per damunt de tot creiem, que és una expressió clara i fresca de l'autèntic teatre popular. És un treball que ens ha divertit i que esperem divertirà també al públic."

"El marit ve de visita"

Obra de l'autor català Xavier Regàs, presentada pel grup Catalònia de Barcelona.

"Es tracta d'una comèdia on potser és més important cada personatge individual que el conjunt. Perquè, què pot importar l'entorn a uns éssers enfrontats a ells mateixos?"

Galeria de diferents personatges de la Barcelona petit-burguesa.

"El cap i a la fi o el cap de l'alcalde"

Comèdia de l'autor català Carles Valls, presentada per l'Elenc Santperenc de Sant Pere Pescador.

"El tema és sobre la post-guerra, però deixant de banda el sentit tràgic que solen tenir, i escollint el caire humorístic, per denunciar uns fets que tots vam viure. En un moment determinat esclatarem en una gran riada, degut a un fet inversemblat, quasi

irreal, però que si després hi pensem detingudament veurem que realment es podia haver produït."

"El testament"

"Una història d'amor i d'odi, situada pel seu autor Xavier Berenguel a la Barcelona d'ambient industrial. Presentada pel Grup Xixanet de Tossa de Mar (Obra ja escenificada a Llagostera, compta actualment en el seu repartiment amb en Joaquim Aiguabella, el nostre "primer actor").

"L'autor que coneix el medi on situa l'acció d'aquesta obra (una família de fabricants) ens relata d'una forma original i violenta, com l'ànima humana pot ésser presa de l'odi i l'orgull, passions que alcen barreres invisibles, fins i tot entre persones que s'han estimat bojament." "Quin món tan diferent que es viuria si tots sabéssim perdonar a temps, més en aquesta història solament l'orgull és vençut per l'amor més enllà de la mort."

"Massa temps sense piano"

D'entre els autors catalans contemporanis de teatre, l'Alexandre Ballester és un dels més importants i interessants, malgrat que la situació especial del teatre al nostre país no li hagi possibilitat de ser conegut pel gran públic. Representació a càrrec del Grup La Teranyina de Vidreres.

"Es una obra que, té l'atractiu d'abordar un tema plenament vigent, que és el neo-colonialisme nordamericà, encara, que tots sabem n'hi ha d'altres. Cada personatge té una funció simbòlica (un país, unes institucions, un poble,...) que l'espectador ha de descobrir..."

"Antígona"

La immortal tragèdia grega de Sòfocles, adaptada a l'Espanya i Catalunya de la post-guerra, per l'actual gran mestre de les lletres catalanes, Salvador Espriu. Obra presentada pel grup Dafne de Lloret de Mar.

"El possible lector advertirà de seguida que ells i jo estimem Tebes, la font Dirce, el riu Ismenos, el cel blau. Sí, estimem Tebes, tal com és, amb Etècles i Polinices i la memòria dels altius dinastes, i la discòrdia perdurable dels apassionats de l'un i altre príncep. Estimem la ciutat dels beocis i volem que sigui eterna, a desgrat dels pressentiments de Tirésias, el qual mou, pesarós, el cap i ens prediu que serà destruïda. Però ell és cec i, encara que espert en el crit i el presagi dels ocells, ignora la claror de les estrelles.

Prou comprenem, tan bé com l'endeví que cal sepultar i perdonar, que cal procurar de complir la llei moral, aquesta flamenta, dèbil, vacil·lant, tarimateix inapagable. Mai no parariem de mostrar el sacrifici de la princesa, la lliçó del seu alt exemple. Però, criminosa com és, estulta turbulenta i rica de males riqueses, que Tebes no sigui, en càstig, destruïda.

Perquè hi ha la font, el cel, el riu de tots i pobres beocis que no en tenen gens la culpa" —Salvador Espriu, Prefaci del 1947

"Història del Zoo"

Obra de l'autor anglès Edward Albee, que permet múltiples interpretacions, però especialment la de les dificultats de comunicació entre els humans, i si cap més, en una gran ciutat. Es tracta d'una escena en dos bancs del Parc, en un d'ells hi ha assegut un dels dos personatges, llegint. Amb l'entrada de l'altre, comença una situació violenta, sorprenen, insospitada, amb un final si cap més inesperat, que mantindrà al públic apassionat durant tota l'escenificació.

Presentat pels Amics del Teatre de Llagostera, amb en Joaquim Aiguabella i en Josep Collell (Tossa de Mar).

"Titelles"

Aquesta sessió infantil a càrrec dels "Titellaires de Sant Marçal" del T.E.I. Sant Marçal, és tanmateix recomenada a tothom. les titelles és una de les formes de teatre que havien quedat més marginades i que actualment s'estan recuperant.

XERRADA AMB "ELS AMICS DEL TEATRE"

Per a tenir una informació més completa de quins són els objectius d'aquesta 1.a Mostra, hem dialogat amb dos membres dels "Amics del Teatre".

"Hem organitzat la Mostra amb el propòsit de que la gent de Llagostera s'interessi per aquest mitjà d'expressió i comunicació que és el teatre. També que tothom tingui oportunitat d'anar-hi, ja que sovint quan hi ha una representació, sigui local o de fora, sents a dir: "No ens n'hem enterat", "si ho hagués sabut", etc.

Per resumir una mica el que pensem, farem un extracte del Pòrtic que hi haurà en els programes de mà: "Estem per un Teatre de Base, i entenem per a tal el teatre realitzat per cada poble". "Vol·dríem, per medi d'aquest mitjà d'expressió que és el teatre, donar un impuls més a la nostra cultura, aprofitant i recolzant la corrent d'afirmació i recerca que sent la gent de la nostra vila". "Per acabar, volem assenyalar i deixar ben clar que l'èxit d'aquesta 1.a MOSTRA DE TRE no depèn exclusivament ni dels Grups que hi aporten les obres, ni tampoc dels organitzadors i col·laboradors, l'èxit depèn, en definitiva, de la vostra ASSISTÈNCIA, de l'acolliment i difusió que li doneu, i

l'estimació per aquest art tant arrelat a la nostra cultura, i perquè no dir ho, també en el nostre poble".

Com és que a Llagostera es feia més teatre abans que ara?

"Tradicionalment sempre hem estat un poble on hi ha hagut teatre. Encara que darrerament se n'ha fet poc, potser degut a una manca de coordinació. Per aquests motius, volem amb la nostra Mostra, recuperar lo i que tingui assiduitat".

Quin criteri heu seguit per seleccionar els grups participants?

"Hem procurat que tant els grups com les obres representades fossin variats, amb la intenció de que la Mostra no sigui ni un teatre de minories, ni tampoc massa comercial. En definitiva hi haquès una ampla gamma de varietat dins uns mínims de qualitat".

L'aspecte econòmic?

"Contem amb una subvenció fins a 65.000 pessetes en cas de deficit, de l'Ajuntament. Per la propaganda tenim el suport de "La Caixa" i diferents empreses comercials. Els grups que actuaran rebran 15.000 pessetes cada un."

"El que ens agradaria però, és que la Mostra s'auto financies. Els preus seran populars."

Fa poc s'ha iniciat la III Campanya de Teatre de les Comarques Gironines. Com es que no hi participin els "Amics del Teatre"? Els presentareu a la propera Campanya?

"Ara no teníem cap obra preparada, però per a la propera (abril-maig) tenim idea de presentar-ne una."

Sabem que els "Amics del Teatre" estan llegint l'obra "La Filla del Mar" de l'Àngel Guimerà, i cas de no ésser aquesta serà una altra obra del teatre popular català la que assajaran en breu. Parlem ara del Teatre Infantil. A la Mostra, amb molt bon criteri, s'ha programat una sessió de titelles. No hi hauria possibilitats d'iniciar els nens de l'escola a fer teatre?

"Nosaltres no tenim un nivell tècnic ni estem prou preparats com per donar classes. D'altra banda potser és més una activitat a desenvolupar per les Associacions de Pares. Ara bé, una cosa més a l'abast nostre seria fer muntatges infantils."

Hi haurà continuïtat?

"Hem organitzat la Mostra per impulsar aquest fet cultural que és el teatre, i al mateix temps que serveixi d'estímul per a nosaltres per preparar més obres i intentar que la Mostra tingui continuïtat."

Tal com diem en el Pòrtic iniciem una nova forma de col.laboració. Donem les gràcies a tots aquells que amb el seu ajut fan possible el Butlletí.

Amb la col.laboració de:

SUPERMERCAT MERCE

Camprodon, 31 - Tel. 83.03.94

Carns i Embotits REMIGI GASCONS

Migdia, 21 - Tel. 83.01.54

Carnisseria M. ESTEVE

Tomàs Boada, 12 - Tel. 83.02.14

Carnisseria MIQUEL

Almogàvars, 13 - Tel. 83.02.99

Articles pel NOU NAT i JOGUINES

Barceloneta, 13 - Tel. 83.03.13

Carns LLUÍS RIBAS

Camprodon, 4

JOAN PARÈS, lampisteria

Jaume I, 8 - Tel. 83.03.28

FRANCESC XIRGU, recader

Tel. 83.01.57

FRANCESC PI, fusteria

Àngel Guimera, 6 - Tel. 83.02.22

ENRIC MONTIEL, agència

Calderers, 5 - Tel. 83.03.62

MOBLES SOLER

Àngel Guimera, 6 - Tel. 83.02.44

M. DEULOFEU, rostitseria

Donzelles, 31 - Tel. 83.01.77

CLIMENT FRIGOLA, pastisseria

CARBONQUES FUYA

P. Romeu, 1 - Tel. 83.06.62

CA L'ANDREU, barberia

Passaig, 5

EDIT

Passaig, 58 - Tel. 83.05.30 3

Aquarama SANT ANTONI

Comte Guifre, 21 - Tel. 83.03.21

JAUME FA, lampisteria

LLUÍS CAMACHO MORENO, pintura i

decoració - Maïna, 4 - Tel. 83.05.49

SOLEDAT, articles regal i llistes de noces

Panedes, 33 - Tel. 83.02.11

FINQUES GALOBARDES

Plaça Catalunya, 5 - Tel. 83.00.47 LLAGOSTERA

ADMINISTRACIÓ DE FINQUES

VENDA DE VIVENDES DE PROTECCIÓ OFICIAL
C/. Constància, 4 - Llagostera

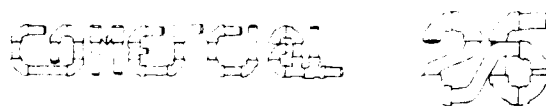
Veniu a informar-vos, US INTERESSA!

ANTIGUITATS "LACUS - ART"

LLAGOSTERA

Passeig Romeu, 2 - Telèfon 83 01 41

PLÀSTICS PER A LA CONSTRUCCIÓ

C/. Nou, 26 - Telèfon 83 02 16 (provisional)

LLAGOSTERA (Girona)

TRANSPORTS

JAPIC

A TOT ESPANYA

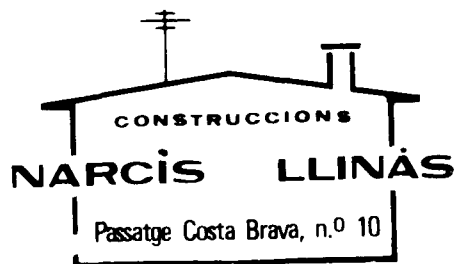
Servei de Recaderia de

Llagostera a Girona, a Barcelona

Carrer Girona, 16 i 20

Telèfon 83 01 83

LLAGOSTERA

construcció de xalets
pressupostos
adobs

Telèfon 83 04 22

LLAGOSTERA

TALLER MECÀNIC

R. Corominas

SERVEI DE GRUA

Reparacions en general

Ctra Sant Llorenç ☎ 83 05 78 - 46 09 13 LLAGOSTERA

COMERCIAL LLAGOSTERA

Articles Puericultura

Joguines últims models

Bicicletes, accessoris i reparacions

C/. Comte Guifré, 8

LLAGOSTERA

PENSAMENT POLÍTIC:

SABER CONÈIXER, ÉS COMPRENDRE

Es evident que desconèixer el passat condiciona l'entendre el present, i molt més encara la previsió d'allò que pot ésser el futur.

En els moment actuals existeix un confusionisme en quasi tots els sentits però especialment en l'aspecte polític. Si ens concentrem en l'anàlisi de certs al·legats i comentaris de persones que ostenten càrrecs legislatius o parlamentaris, administratius i municipals —i no diguem res d'allò que es diu en les tertúlies i reunions de caire polític—, estic convençut de què arribarem a la conclusió de què ignorar el nostre passat o voler defugir-lo, ens pot portar seriosos inconvenients en un futur pròxim.

Si la política és "l'art d'allò que és possible", lògic serà que rebutgem que pugui aconseguir allò que és impossible.

Es molt afalagador per als sentiments catalans que es parli d'un autogovern, de catalanització, que es ressucitin velles tradicions per reafirmar la nostra intrínseca personalitat, etc., etc.

Però, bé, quan el nostre autogovern, la nostra autonomia o les nostres institucions han estat atacades o derruïdes des de l'interior, o sigui, pel nostre poble? Sanvant alguna diferenciació de matís, MAI !! Anem a recordar alguns fets.

Deixant a part els fets realitzats per Gifré, el Pilós, que comportaren una relativa independència del poble català envers el rei de França, fins a la seva unió amb el regne d'Aragó, podríem citar breument els següents:

- El compromís de Casp, usat pels Reis Catòlics, que ens empresonà baix el seu mantell d'enveja abassegadora i indiscriminada.
- La sagnant ocupació militar de Felip V, per acabar amb els pocs privilegis que ens quedaven, l'any 1714.
- La represió de Primo de Rivera—Martínez Anido, en la dècada dels anys 1920.
- El maquiavelisme ferrouxista, que aconseguí la divisió de les forces base de Catalunya en els primers anys de la segona República i propicià els lamentables fets de l'any 1934.
- I, finalment, el decret del dictador Franco de l'any 1938, i la posterior ocupació del nostre territori pel seu "invicto ejèrcito", desencadenant la més forta represió rebuda pel nostre poble en la història contemporània.

Tot això caldria que ens fes mirar cap a la resta d'Espanya. Buscar cohesió i unió amb els moviments polítics capaços de respectar la nostra forma de pensar i de sentir. Per aquesta raó, no crec ni confio en partits totalment nacionalistes, tancats i circumscrits dintre de Catalunya, cas de Convergència Democràtica. Són partits que sempre es veuen obligats a pactar amb uns governs centrals en desigualtat de condicions. Poden existir certes afinitats polítiques, com el cas del govern actual, però en qualsevulla eventualitat els homes del govern avui a Madrid, miraran sempre a les institucions catalanes com un ferment perillós.

Crec fermament que l'únic camí existent, per salvaguardar el nostre Estatut i els dels demés pobles d'Espanya, és la formació de grans partits democràtics, arrelats a tot l'àmbit peninsular i a la fi arribar a un Estat Federal, com d'altres podem trobar a Europa i Amèrica.

TARDOR BENIGNE

*Flaire de pomes
i de codonys.
Postes de sol,
fulles daurades,
bolets al bosc
ple de rosada.
No fa calor
ni fred sobtada,
els crisantems
floreixen ara.
Vindrà aviat
la tramuntana
i un xic més tard
neu a la muntanya.
Contarem fets
i esdevinalles
a vora el foc
com suara
Beurem vi dolç
amb les castanyes
i, si és que plou
sota teulada*

Josep Calvet

"L'AVI DEL PUIG"

*Suro del puig, gros i vell,
que el temple mires diari.
Acceptes, amic, consell? :
no el deixis mai solitari.*

*No sé si al vol teu festegen,
ni si ets, tu, mil·lenari,
però segur que t'envegen,
per arribar centenari.*

*Que content et posaràs,
en veure els nens jugar! ;
més, també, t'enutjaràs,
si al cim teu volen pujar.*

*Quantes coses hauràs vist,
al llarg de la teva vida! .
Ara sembla que estàs trist;
que potser la terra el crida? .*

X. Ventura

Llorenç Ventura i Sabarí

EL PLE

14 DE SETEMBRE
2 D'OCTUBRE

PLE EXTRAORDINARI 14 DE SETEMBRE

Els principals punts que es tractaren en aquest ple foren els següents:

- Presa de possessió de la plaça de Secretari pel Sr. Gervasio González Díaz.

- Encàrrec de la redacció del projecte d'urbanització dels carrers: Cantallops, Pau, Gavarres, del Sol, de la Creu i Travessia Barceloneta.

- Sol·licitud d'inclusió en el pla d'obres i serveis de Catalunya de les següents obres: Ampliació del Cementiri Municipal, Col·lector entre Travessia Barceloneta i Passeig Romeu i Reforma de l'Escorxador.

- Facultar a l'Alcalde per gestionar un crèdit de 5.365.640 pessetes per finançar la piscina, davant la Caixa Provincial de Girona, degut a la quasi impossibilitat d'obtenir-lo del Banc de Crèdit Local d'Espanya per escassetat de fons.

DIMISSIÓ DE LA JUNTA DE L'HOSPITAL

Es va llegir l'escrit signat pels senyors Mateu Font, Pompeu Pascual, Xavier Ventura, Balbí Prunell, Gabriel Solà i Josep Maria Coris en el qual els esmentats deien que presentaven la seva dimissió irrevocable, entregant tota la documentació de l'Hospital. Els motius que els havien mogut a prendre aquesta decisió es basaven fonamentalment en la discussió iniciada ja fa temps a l'Ajuntament i encaminada a determinar la naturalesa jurídica de l'Hospital. Per a ells els fets evolucionaren d'una manera desagradable i s'intentà convertir l'Hospital en una bandera política. Resumien la seva posició en els següents punts:

- L'Hospital és una fundació privada creada en el segle passat per en Josep Baulida amb una aportació de béns.

- Com a tal fundació existeix, sense requisits especials i ha anat funcionant en negocis jurídics.

- La fundació és vigent i eficaç avui en dia.

L'Hospital està capacitat per reivindicar una finca de la seva propietat

i que l'Ajuntament posà al seu nom l'any 1962.

- Deploraven l'actitud de l'Ajuntament de negar-se a la submissió a un arbitratge d'equitat o dret privat que podia evitar entrar en el litigi judicial llarg i costós.

S'havia arribat al punt de dimitir o plantejar l'acció judicial oportuna. Amb criteris estrictament judicials haurien d'haver adoptat aquesta última solució. No obstant dimitien per raons de mera conveniència i per evitar un enfrontament entre Hospital i Ajuntament de conseqüències imprevisibles. Reiteraven que ells no abdicaven dels seus punts de vista, que havien servit a l'Hospital desinteressadament i que cedien davant d'una actitud negativa al diàleg que a la llarga els conduiria al plet.

Al llarg de la discussió subsegüent es manifestà que havien entregat els llibres de la comptabilitat a l'Ajuntament i que la Corporació havia d'anar a l'Hospital a fer un inventari. La Sra. Serra mostrà la seva disconformitat en què no s'hagués entregat aquest i un balanç, tal com s'ha de fer. També

es digué que els consellers membres de la junta Srs. Puig i Viñas volien dimitir, però que no firmaven la carta per no estar d'acord amb ella. La dimissió fou acceptada amb l'abstenció dels Srs. Ventura, Puig i Viñas i el vot en contra de la Sra. Serra. La dels consellers presents en la junta fou acceptada per unanimitat.

PLE ORDINARI 2 D'OCTUBRE

Després de llegir la correspondència rebuda, s'entrà en els altres punts de l'ordre del dia.

- Arqueig dels fons de l'Hospital Municipal, amb un resultat de 2.402.555'1 pessetes.

- Aprovació inicial del projecte d'enllumenat de la pista poliesportiva.

- Aprovació inicial del projecte de col·lector entre Travessia Barceloneta i Pl. Romeu.

- Aprovació dels objectius d'actuació de l'equip que elabora les Normes Subsidiàries.

- Aprovació d'ampliació d'obres en la pista poliesportiva per 96.000 ptes.

- Deixar sobre la taula la moció socialista sobre celebració regular de plens ordinaris.

OTAN

El grup socialista presentà una moció per tal d'adreçar-la al Sr. President del Govern demanant que es celebri un referèndum davant la imminent entrada a l'OTAN.

El Sr. Codina presentà una esmena a la totalitat en la qual expressava que aquest tema queda fora de la compe-

tència dels municipis i demanava que l'Ajuntament es pronunciés sobre la necessitat d'entrar en la proposta socialista. S'acceptà la moció de l'alcalde per 7 vots a favor i 4 en contra, i no es considerarà la proposta socialista.

Precs i preguntes

El Sr. Parés formulà 7 preguntes de les que destaquem:

—Explicació de l'organització d'una secció de la Societat Cultural i Esportiva Miravalles.

El Sr. Puig respongué que es realitzaren conferències i ensenyament sobre cuina i una guarderia pels nens. L'Ajuntament abonà una sola tanda del cicle que costava 26.000 i se'n feu una segona gratuïtament. S'extranyà que en el BUTLLETÍ es digués que semblava ser que hi hagueren irregularitats a la guarderia i desperfectes en el col·legi, ja que només es trencà un vidre i un moble sofrí desperfectes i s'hi passaren moltes hores. El Sr. Parés afirmà que moltes vegades hi havia en el col·legi uns 100 nens i només una senyoreta tenint-ne cura, que els nens saltaven per les finestres, que es desconnectà una nevera i es feren malbé les coses que hi havia dintre, que s'havia sol·licitat una aula i se'n feren servir mes i que si s'utilitzava el col·legi s'havia de deixar tal com estava.

El Sr. Alcalde digué que si algú ha de reclamar no és el Sr. Parés sinó el director del col·legi.

—Explicació sobre el "mur de la vergonya" sota la pista poliesportiva de les escoles.

Després de discussions sobre qui tenia la responsabilitat de que es fessin dos murs si només se'n demanava un, el Sr. Codina manifestà que ara els patis estaven molt més bé.

—Què ha aportat l'Ajuntament a la Coral italiana?

L'Ajuntament pagà 15.585 ptes.

—(Sra. Serra) Perquè no s'inclou la Baixada de Caldes als carrers per arreglar?

Hi ha uns problemes amb el Sr. Castelló i quan es solucionin s'arreglarà.

Finalment s'aprovà pel procediment d'urgència adjudicar el servei d'escombraries a Manuel Carmona Garcia.

Collectiu de Redacció

L'AERÒDROM,

UN FET CONSUMAT?

Ja fa dies vam parlar amb el Batlle sobre aquesta qüestió tan polèmica com és l'Aeròdrom. El mes passat no es va publicar per falta d'espai. De totes maneres, a pesar del temps transcorregut, continua essent un problema vigent.

—*Davant d'una cosa tan important com és aquest Aeròdrom, que afectarà a tot el poble de Llagostera, no s'hauria de fer un Referèndum per a veure què en pensa realment la gent?*

“En el seu moment, l'Ajuntament decidirà si és important, jo sóc de l'opinió que per organitzar una cosa no s'ha d'anar amb una carrera de signatures. La decisió final depèn de la Generalitat i prèviament s'han d'aprovar les Normes Subsidiàries. Nosaltres creiem que es tirarà endavant, per això hem fet tantes gestions”.

—*Quines seràn les condicions, lògiques en un projecte d'aquesta envergadura, que s'imposaran al Reial Aero-Club de Girona quant a accés a llocs de treball per part dels llagosterencs, possible participació en les assemblees de gestió dins l'empresa...?*

“Jo no puc exigir o condicionar a què s'agafin treballadors de Llagostera, ja que no puc garantir o tenir la responsabilitat de què treballaran com calgui, seran correctes i respondran. De fet no les tenim massa plantejades totes aquestes coses”.

(Recordem que dins l'acte de presentació es va fer molta propaganda favorable al projecte, per la quantitat de gent que trobaria feina dins el poble. A bon entenedor...)

Mercè de Redacció

L'ARMAMENTISME ... L'O.T.A.N.

*La coloma de la PAU
un dia pot caure a terra
distensió sinceritat
el POBLE no vol pas guerra.*

*Una "cursa armamentista"
que atempta les llibertats
no en té res d'esportista
ni ens volen deixarà mai lliurats.*

*Donem suport a la PAU
en cap cas volem la guerra ...
quan el fantasma ja rau
si ens volen la nostra terra*

*Uns tenen els "terra, aire"
altres la "bomba biològica"
nosaltres tenim "caps d'ase"
aquesta guerra no és lògica*

*No té res de veritat
marxa contra la natura
suprimeix la llibertat
volen fer-nos confitura.*

*La coloma de la PAU
un dia pot caure a terra
distensió, sinceritat
el POBLE no vol pas guerra.*

J. Riera 5-9-81

ni mar, ni muntanya...

la tardor

"La caiguda de les fulles"

Encara que amb un temps benigne i poc habitual, hem en-
trat a la Tardor, aquesta estació
nostàlgica i melangiosa, general-
ment, de dies grisos i plujosos,
que donen pas a les primeres
tramuntanades i al vent fred del
Montseny i els Pirineus, quan
les nevades. Comença a glaçar
i a la nit hi ha boires i rosada.
Les fulles dels arbres agafen
aquell color ocre, groguinós,
tirant a pàl·lid..., i cauen de les
branques formant espesses alfom-
bres de fullaca.

Aquesta breu descripció, és,
suposo, més perceptible pels qui
viuen més sensibilitzats amb la
naturalesa, ja que la gran majoria
estem un xic allunyats
d'aquestes apreciacions. En el
poble, malgrat que pocs, tenim
alguns arbres: a la Plaça, al
Passeig, al carrer Nou, al Pas

seig Romeu, que deixen anar
llurs fulles oxidades.

A la Tardor passada vaig
observar com els empleats municipals
desfullaven tots aquests ar-
bres, per poder colir el fullatge
de cop, i estalviar-se alguna es-
combrada... Podem dir que es
un fet pràctic, que estalvia
feina,... però quina necessitat hi
ha d'accelerar tant el procés
de mort d'aquestes fulles con-
demnades? - Em sembla massa
material i antinatural. (Quedi clar
que hi ha infinitat de problemes
prioritaris, però es precisament
amb les petites coses, quan hom
sap valorar més el seu entorn).

Molts pensareu que la fulla
raca és senyal de brossa, bruti-
cia,... ¿Però no és més corrent i
comú, deixar caure les fulles i
escombar-les en el seu moment
(total uns dies més o menys)?

En canvi aquests esforços de
neteja - i molts més - es podrien

dedicar a condicionar i sanejar
les rieres (Gotarra, Banyalobes,...)
i els recs "madrals", que bona
falta els fa. Ja sabem que tot
depen del "Segon Pla de Saneja-
ment". ¿Però el Pla impedirà
que la gent tiri les escombra-
ries on li dongui la gana, és a
dir impunement; que molts des-
guassos industrials aboquin direc-
tament a la riera,...? - Cal conti-
nuar?

Potser es un clam inútil,
d'un idealisme simple,... ¿Però,
heu passejat sobre el fullatge,
donant un tomb, prenent aquest
sol ja gairebé d'hivern o l'aire
fred del capvespre, tot trepit-
jant el fullam, fent lo seguir amb
els peus,...! - És un d'aquells
petits plaers que hom tenia
"abans", i que tanmateix voldria
poder seguir tenint.

No és lamentable que fins això
s'hagi de reivindicar,...?

Joan Ventura i Brugat

LA PAGESIA

ENTREVISTA "CAMBRA AGRÀRIA LOCAL"

Introducció

La pagesia és un dels temes més oblidats dins l'Administració. En el nostre poble cada vegada ocupa un lloc menys important. L'èxode del camp a la "vila" s'ha anat incrementant any darrere any. Els motius són de tots coneguts: la manca de mitjans tècnics; un treball molt dur, que porta poques compensacions; l'oblit a què l'han condemnat els polítics, els impediments físics... i una llarga cua d'etcèteres.

A Llagostera abans de l'època democràtica hi havia la "Cámara Agraria de la Organización Sindical". Pels anys 1977-78 aparegueren la "Associació de Joves Agricultors" i "La Unió de Pagesos". Però cap dels dos sindicats té actualment gaire incidència. Hem fet doncs l'entrevista a representants de la Cambra Agrària actual - formada el 1978 -, pensant que serien els més representatius, per donar-vos una visió de llur problemàtica.

—Des de quan i com funciona la Cambra Agrària a Llagostera? —Serveis que realitza, activitats, etc.

"La Cambra és principalment un òrgan d'informació i prestació de serveis de l'Estat al pagès. Aquí ja existia, però és al maig del 1978 quan es va formar la Junta actual. Els càrrecs són renovables als quatre anys, és a dir que a l'any vinent hi haurà eleccions."

"És un servei que poden usar tots els pagesos. Hi ha un Secretari, que és funcionari de l'Estat, que s'ocupa de les qüestions burocràtiques. Tenim un local arrendat en el carrer Consellers, que està obert el dilluns, dimecres i dijous al matí, i el dimarts a la tarda. En ésser la Cambra una delegació de Madrid, les despeses són a càrrec de l'Estat, sempre i quan abans ens hagin acceptat el pressupost que els hi hem de presentar."

Quant als serveis, ens ocupem de:

- Tramitació Mutualitat Laboral Agrària: pagament cupons, altes, baixes,...
- Certificacions per a permisos, cotxes agrícoles, maquinària, etc.
- Informacions sobre crèdits.
- Estadístiques (Cens agrari, cartilles de les collites de cereals, etc.)
- Col·laboració amb Icona, quan els incendis forestals.
- Per arranjar els camins veïnals, ens hem de posar en contacte amb l'Ajuntament, i si podem, col·laborem econòmicament.
- Pagament dels cupons de gas-oil. Com activitats podem destacar:
- En l'aspecte cultural, organització de xerrades, conferències, curssets, excursions, etc.
- Enguany vam organitzar per la Festa Major el Certamen Agrícola de maquinària moderna.
- Col·laboració amb el Museu d'Agricultura i Costums, especialment gestions d'enllaç amb els pagesos.

Alguns dels membres de la Junta de la Cambra Agrària, havíeu format part dels Joves Agricultors. Hi ha alguna relació actualment?

"No, no hi tenim res a veure. La Cambra és totalment independent de qualsevol sindicat o partit polític. Creiem que els sindicats no funcionen, i estem deslligats de les diferents corrents polítiques."

Quin tipus d'explotació agrària propugneu?

"Indiscutiblement l'explotació familiar, creiem que és l'única que pot durar, no solament a nivell local, sinó general, i que és la que s'aplica a l'Europa Comunitària. Tanmateix és l'única solució junt amb una política agrària adequada, per a salvar el camp."

L'EXPLORACIÓ FAMILIAR ÉS L'ÚNICA SOLUCIÓ PER A SALVAR EL CAMP

--Estem preparats per a competir a nivell Europeu? —Què necessitem?

"Els estudis ens demostren que ha d'ésser igual que allà: unes 25 vaques per família i terrenys de conreu d'un 20 hectàrees. Tenint en compte que l'ideal seria el que qui ho treballa en fòs propietari, com a mínim si hauria d'ésser-ho de la casa, ja que si s'han de fer instal·lacions o senzillament adequar-la a un nivell de comoditat indispensable, és molt difícil, si no és teva. D'altra banda en el cas de tenir masover, a l'amo tampoc li és rentable fer obres, si no es amb uns arrendaments molt elevats. El millor seria que s'arribés a fer una societat i que ambdós en treguessin benefici."

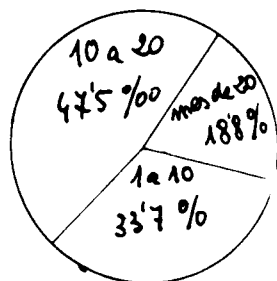
—Quines dades estadístiques podríem destacar de la pagesia llagosterenca? —Hi ha instal·lacions apropiades?

"Partint de la base que la pagesia de Llagostera és ramadera, d'instal·lacions per a vaques de llet, en podem destacar unes deu. Les altres no estan preparades. Quant a la maquinària, a Llagostera tothom està mecanitzat, fins i tot algú potser massa. En una època determinada es va comprar més amb els ulls que res més."

D'altra banda hi ha gent que està a pages i només té cinc o sis vaques, que les cuida un membre de la família i els altres treballen al poble

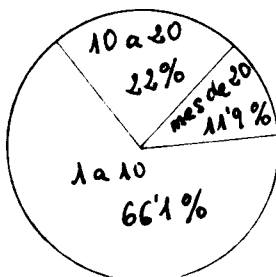

VAQUES DE LLET

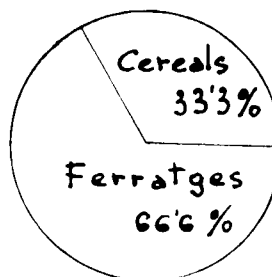
1 a 10: 34 cases
10 a 20: 48 cases
Més de 20: 19 cases

VEDELLS

1 a 10: 39 cases
10 a 20: 13 cases
Més de 20: 7 cases

TIPUS DE CONREU

Ferratges: 2/3
Cereals: 1/3

POBLACIÓ: La mitja és de 45 a 55 anys, i en queden molt pocs de menys de 35 anys.

"Hem de destacar també: 8 explotacions de porcs, 3 ramats d'ovelles i un hortolà."

Conreus: "Gairebé tot són farratges: rei-gras, userda, i en tercer terme els cereals: blat de moro, civada, ordi, blat,... Tot el terreny conreable es treballa, i més n'hi hagués!

De plantacions d'arbres fruiters no n'hi ha. Alguns arbres blancs i tres camps d'eucaliptus encara que aquests no es planten normalment en terrenys de conreu."

Masies i Població: "Hi ha unes 200 cases, encara que la pagesia n'ocupa 123, amb un promig d'un 4 ó 5 persones per casa. Pel que en viuen entre 700 i 800 persones."

Maquinària: "Tractors: 147; Embaladores: unes 50; Segadores: 5; Picadores: de 10 a 12; Botes: de 15 a 20; Molts remolcs, rampins, multicultors, etc.

L'evolució de la maquinària es va produir a partir dels 60. Abans només hi havia cinc o sis tractors. És la dècada dels 60 al 70, quan es compren: tractor, remolc, arada, etc. i del 70 al 80 quan arriba la total mecanització.

—A la pregunta de com és que actualment es faci poc blat, entrem a comentar la desastrosa política agrària que hem tingut sempre en aquest país. Resulta que uns anys després de la guerra es primava perquè es fes blat, i després va resultar que en sobrava. Encara que l'admetien tot, havies de fer moltes hores de cua a la Farinera (A Llagostera es reunia Cassà, Caldes, Vidreres, Sant Andreu, Santa Cristina,...) i tampoc estava mecanitzat, pel que havien d'entrar els sacs a l'esquena.

Més tard l'Estat regalava forratges. —Aquí els que hi van fer el gran negoci van ésser els majoristes... Actualment la política tampoc és bona.

—Reforma Agrària, ja que no és

possible a nivell estatal, quina propugneu per a Llagostera?

"L'única experiència que coneixem de per aquí, va ésser la concentració parcel·laria a la Vall d'en Bas. Però no va resultar, ja que molta gent no estava d'acord amb les expropiacions, o amb els terrenys que els donaven.

Aquí potser als anys 1930, 40 ó 50 era possible, ara no. El que falta és una política agrària coherent. L'única alternativa que tenim és anar al Mercat Comú.

Quant al que nosaltresensem, potser el més important és una planificació dels conreus i terrenys. De fet ara amb l'elaboració de les Normes Subsidiàries, és quan hi ha l'oportunitat d'organitzar definitivament tot això. En aquest aspecte volem assenyalar que ara almenys se'ns té en compte, ja que abans ningú es preocupava.

Haurien d'haver-hi més escoles dedicades a l'ensenyament agrari, ja que actualment l'única que hi ha és privada. També que tinguessin una concentració per comarques.

Un problema a destacar és la manca d'aigua, amb uns terrenys de regadiu, les possibilitats serien més grans. Està demostrat que aquí el millor és tenir bestiar i farratges."

Cooperativisme:

"Està força malament, ja que ha quedat antiquat i caldria una reforma. Aquí havia funcionat? als anys 40 ó 50... Però la gent no se'n fia, ja que altres vegades se'ls ha enganyat. A Cassà n'hi ha una a nivell comarcal, però no acaba de funcionar. Teòricament seria interessant i pràcticament —ben portat— més ventatjós, però estem molt escamats.

Aquí, des de la Cambra, hem format una Societat Agrària de Transformació. Actualment som 21 socis (5 d'altres pobles). De moment hem llogat un veterinari i treballem en el

Delfi Oliver i Pere Llinas,
representants de la "Cambra Agrària"

Una estampa ja gairebé medità.

sanejament i millora del bestiar. Hem fet compres en conjunt, estem fent estudis per vendre la llet i un laboratori d'anàlisis.

El S.A.T. funciona sense Junta, cada mes ens reunim tots els socis i els problemes es plategen i discuteixen conjuntament.

Aquest potser és un dels problemes del Cooperativisme, si tots els socis hi participessin activament, segur que funcionaria més bé. En definitiva creiem que s'ha d'anar poc a poc, ja que el principal problema és que l'agricultura no té suport de l'Estat.

—Problemes econòmics i tècnics?

"El camp està descapitalitzat, hi ha una manca de experiència pràctica i diària per part dels tècnics. El pagès necessita ajuda de l'Estat a nivell de laboratoris, estudis econòmics, planificació de conreus... L'augment de preus és molt perillós. La solució seria potser produir barat, però sense ajuda estatal és molt difícil.

Ara comencen a funcionar les assegurances de bestiar i collites, encara que està mal estructurat, i molt car.

El declarar "zona catastròfica" a un terreny, a conseqüència del mal temps, no soluciona res al pagès, les comprovacions oficials no són gens efectives."

—Què ens podeu dir quant a crèdits?

Hi ha el crèdit agrícola que està a un 12 per 100, es poden demanar fins a deu milions, a un termini màxim de 9 anys."

—La dona en el camp, quin paper hi juga?

"La dona és l'ànima i la vida de l'explotació familiar. Està molt més esclavitzada que en qualsevol altra feina, treballar al camp, donar menjar al bestiar, preparar i arreglar el menjar de tothom i la casa. L'home també està molt més esclavitzat que en una altra feina. La dona és més viva, aporta idees més ràpides que l'home..."

—Com veieu el futur del camp a Llagostera?

"El problema del pagès és que estem molt lligats, no obstant ara es comença a viatjar, però no tenim vacances.

El futur el mirem amb un cert optimisme, doncs si bé cada dia som més pocs, hi ha bon ambient i moltes idees. Hi ha perspectives i possibilitats per un futur esperançador."

JOSEP PAREROLS:

UN PAGÈS QUE ES RETIRA

Els masovers de "Can Maïena" aviat viuran a la vila.

Perquè plegueu?

Pleguem perquè ens fem vells, ja fa dos anys que la terra la treballa el gendre. La casa s'ha venut, ha passat d'una mestressa a l'altra. El gendre la treballa a jornal.

No teníeu interès en quedar-vos amb la casa?

L'amo, quan vol vendre una casa, els possibles compradors sempre són els masovers; si als masovers no els hi interessa, firmen i marxen.

Quina mena de contracte teníeu?

A vegades es va a mitges, a terços, altres vegades l'amo es queda amb el 25 per cent de la llet... Nosaltres teníem arrendament "cotat", tot el que collíem era mostre; feiem dos pagues —per Sant Joan i Nadal—, sempre era una quantitat fixa. Ultimament a la mestressa li pagavem el subsidi —28.000 pessetes— i a més aquestes dues pagues que pujaven en total 130.000 ptes. per any.

Quin tipus de bestiar i conreu teníeu?

Sembràvem blat, cibada i menjar per al bestiar. Darrerament només blat. Abans teníem 25 vaques, ara fa dos o tres anys que no en tenim cap. També tenim uns quants porcs que haurem de vendre, anys endarrera només en teníem un per a nosaltres.

No deueu cobrar gaire del "retiro" els pagesos solen ésser mal pagats sempre, no?

Tota la vida he pagat. Pagava 65.000 pessetes a l'any. Hem pagat

fins als 65 anys. Ara que pagant un mínim de deu anys ja es cobra. Els vells no volien donar la rienda als joves perquè si deixaven el negoci, al no haver cotitzat, es quedaven sense cap paga; ara és diferent...

Què penseu fer al poble ara que hi aneu definitivament?

Al poble no farem res. Unes quantes gallines per tenir quatre ous; si fa calor posar-se a l'ombra i si fa fred posar-se al sol. I esperar el cotxe negre... Anar al "Carril" a fer la butifarra...

I la dona?

Cuidar conills, polls i xerrar amb les veïnes.

Us deu saber molt de greu marxar?

Es clar que ens sap greu, però aquí fa molta fred a l'hivern... Per Nadal vindrem al poble.

Què penseu d'aquesta gent jove que se'n van a viure a un mas, tota una colla, per a conrear terres i tenir algun animal per vendre?

(Sorrès) Ah, sí? Ara, de què els hi ha de venir a la gent del poble o de la ciutat anar a pages?

Com hi van al poble quan han d'anar-hi a comprar?

Per anar al poble, hi anem amb el tractor o amb el cotxe de la noia. Anem al poble a buscar "Els Sirios" també.

DELS PAGESOS

Abans de tot he de dir que parlar dels pagesos és parlar una mica de mi mateix i de la sang dels meus passats, ja que ells eixien d'unes generacions en què el camp era el seu úni medi per a cobrir les necessitats de la seva vida.

Jo, sóc fill d'un barri llagosteri que ja en el segle passat portava el nom de Pocafarina. Era un barri pobret. Amidavem les hores, al matí amb el cant del gall, de dies el sol era el nostre rellotge, i al vespre ens guiava el toc d'oració. La pobresa la degollàvem amb valentia, voluntat i conformació. Éren pagesos pobres però humans i honrats: ho acreditava i demostrava l'ajudar-nos en cas de malaltia o necessitat, amb l'enllestir el bestiar, en les feines del segar i batre, i conrear les terres tots érem un.

Recordo i conec de petit el llençuatge per atreure l'aviram, entre ells el de "liues" "liues", "liues" per les oques, i aquells de "toc", "toc", "toc" pels pollets, i els de "tites", "tites", "tites" per les gallines. També recordo els jocs innocents amb els veïns nois de Can Roc, i les noies i també veïnes de Cal Artauet, i de Can Sidro Darder. la meua memòria també guarda les coses que em contava la meua àvia Maria Teresa; em contava d'aquell pa "que Déu ni do" pastat amb mestall i forment, i d'un altre, que quan l'any era dolent hi barrejaven mill, fajol, faves i altres granes, tot molrat en un molí de moles de pedra natural.

Explicava que la vestimenta era, correntment, per als homes pantalons i brusa, espadenyas amb betes negres anomenades de "Valls" i al cap el coronava la barretina catalana vermella o morada o bé una simple gorra. Quan plovia a l'hivern, el calçat típic era l'esclop ganxolat amb una tira de corretja vella i damunt d'ells uns gambals fets d'un tall de roba vella. El pagès més distingit portava pantalons, armilla i jec de vellut, calçava botes de pell, que de tant en quant les untava amb cansalada rànica o bé amb un pixaner de porc perquè la pell no es ressequés. Les dones portaven "sac i faldilla", un gran davantal per no embrutir-se i desota de tot això un munt i mig d'altra roba. El monyo era l'acabat del seu cap de cabells. Als peus unes

El Frare Capuchí

espadenyas de canem de color de xocolata i quan feia molta fred hi afegien unes llargues mitges de punt anglès marrons o negres. Per arreglar-se lluien unes "polacres" negres. L'aigua sortint del pou (era la seva rentada diària), fa tenir la vista clara i la cara tendra, deien.

Una gran majoria dels pagesos tenien el bestiar a lloguer. Anys dolents pasaven gana, estaven secs i prims com un jonc, es recorria donar-los rama dels suros i "llisto" perquè s'aguantes-sin drets.

El pagès estimava molt a les besties i un cavall, una euga o altres animals. Quan vells o malalts els cuidaven i els deixaven morir a la quadra de la casa, recordaven la seva servitud i les llargues hores que havien traficant junts.

El que no estimaven gaire eren els ocells, principalment els pardals, "són uns lladregots" deien, es mengen el gra de l'aviram.

El pages s'inclinava generalment cap a la gent que vivia sobre les seves espatlles perquè de quan en quan els feia algun regalot i els pagava un got de vi.

També eren amics d'aquells homes explotadors i llogrers que tenien duros, perquè el que tenia diners era savi i viu, deien, encara que fós a costa de la seva carcanada.

El pagès quan viatjava anava a peu, seguia corriols i dreceres, la qüestió era fer-ne via i amb tot i això poques vegades hi arribava a temps.

El millor lloc de la casa era per als avis, com també ho era el racó més calent i menys fumós de la vora del foc.

El pagès, quan jove, podia ésser renegat, però quan d'edat, ell mateix deia que s'acostava més a la terra perquè d'ella en sortia el sosteniment del cos, i mirava amb més bons ulls al cel perquè era el consol del seu esperit.

La dona més vella en la casa d'un bon pagès, té ben guardat un gran farcell d'herbes medicinals com: Frigola, Maria Lluisa, Salvia, Ruda i moltes més, com també olis, begudes i unguents cassolans i un pot d'un unguent d'en "Panxo" que segons ella feia miracles. Guardava també la millor i neta cendra per fer la bugada. Dintre el guardarrobes ben posats hi ha els llençols de fil, teixits de la va mare, per un cas d'una malaltia arga. El vell guarda unes garbes de civada de flor per quan una bestia tingui mal de ventre, també guarda uns pots d'unguent de la "Serp" per untar unes garrofes, per donar-les al cavall quan li repeteixi un nou atac d'asma.

Tot això i altres coses em contava l'àvia; i un dia agafant-me per les espatlles i a cau d'orella em digué tot baix, baixet: "Haig de dir-te que l'home, també el pagès, a vegades porta a dintre seu gat amagat que traspasa les coses de lo teu a lo seu."

Anys endarrera el pagès va ésser considerat home apagat de poca iniciativa i poruc, això es excessiu, per tan fals. El pagès tenia un excés de bondat i vergonya i era portat per un règim i societat que tenia molt que desitjar i tot això el tenia empresonat i encadenat.

Avui, i de molt temps, el pagès és ben considerat, la seva vida ha canviat. Un grapat d'homes decidits que conreen la terra, acompanyats d'una joventut progressiva, treballadora, diligent i instruída han trencat aquells temps en què un parell de bous ho eren tot.

El vostre esforç mereix un premi. Ara que, aquest esforç i premi no em parí i afavoreixi homes tivats o murtis.

Per en Tia

ENTREVISTA

ESTEVE SALTÓ i GESALÍ

*Representant de la
Unió de Pagesos*

Pertany a la Unió de Pagesos des de la seva fundació, va formar part en qualitat d'independent a la llista electoral del PSUC a les municipals de Llagostera, fou el número 2, i ha estat fins fa poc el responsable de la UNIÓN DE PAGESOS al nostre poble. On de fet tan sols compta amb uns 10 afiliats.

Estem una mica freds. La manca de contacte amb els dirigents és una de les causes principals. Malgrat tot crec que la Unió de Pagesos ha fet molt per la pagesia arreu del país. Però a Llagostera no arrela.

Ha viscut tota la vida a pagès, fins arribar a la jubilació, ara viu al poble, però no ha trencat el lligam amb la terra, treballa un hort llogat.

Jo en realitat sóc de Salou, allà treballava en terres propies, on hi plantàvem principalment arbres fruiters. Els fruits produïts, els havíem exportat pràcticament arreu d'Europa.

Degut al meu compromís polític amb les esquerres (durant la revolució del camp vaig ésser secretari del Jutjat Popular de Salou, que aleshores era un poble de 200 habitants), em vaig veure obligat a marxar, entrant de masover al Mas Garriga de Tossa de Mar. Després en casar-me i tenir una filla vam traslladar-nos amb la dona a Llagostera per tal de que la petita pogués anar al col·legi.

Un cop a Llagostera arrendàrem el Mas Sicars de Santa Cristina, teníem previst un gran projecte de plantació de fruiters, però la mort de l'amo i la decisió dels hereters de vendre les terres a una urbanitzadora, truncaren el projecte.

Entrem a comentar l'evident fugida del camp, la duresa de la vida a pagès i els motius pels que tothom s'ho deixa.

És molt fàcil d'entendre el per què tothom se'n va del camp, els pagesos no estan protegits, es treballa de sol a sol i el treball dona pocs guanys, els intermediaris s'enduen el benefici. I a la fi quan ets vell cobres tot plegat 18.300 ptes. per haver cotitzat d'autònom, mentre que en altres tipus de treball es cobra molt més i es poden jubilar un any abans.

A Llagostera, com a tots els pobles, seria fonamental fer una cooperativa oberta a federar-se amb totes les que existeixen o surgen al voltant. Una cooperativa permetria comprar i vendre sense intermediaris.

Quina opinió li mereix la Càmara Agrària?

La Unió de Pagesos no participa en la Càmara Agrària. Nosaltres creiem que les Càmares Agràries són estaments arcaics, heretats del franquisme i cal renovar-se. Els pagesos hem de dependre del departament d'agricultura de la Generalitat.

Per acabar, ¿com veu el futur i que caldria fer amb la pagesia segons la seva opinió?

Cal que tothom entengui que la agricultura i ramaderia és bàsica, ells ens alimenta i sense aliment no sobreviurem. Cal preguntar-se: Quan s'acabin els pagesos vells que aguanten, què farem?

El futur es preveu molt dolent i el responsable és el govern i la seva política d'abandó de la pagesia. Diuen que sobra producció i no obstant tanta gent que es mort de gana.

Cal ajudar i subvencionar la pagesia i promoure l'explotació de terrenys sense cultivar. La terra és una eina de treball i ha d'ésser per qui la treballa.

No s'ha de permetre tanta urbanització de bones terres per produir. Cal conservar els boscos, amb el bosc guarnit plouia, i quant menys bosc hi hagi, menys plourà.

Instruir a la gent jove per al treball en el camp mitjançant escoles gratuïtes.

Seria magnífica també una més gran col·laboració entre els pagesos. Si fós possible comprar la maquinària a mitges i treballar en conjunt seria un gran guany, però per això cal molta comprensió i confiança i essent realistes crec que de moment no és possible, caldrà deixar-ho per altres generacions.

Col·lectiu de Redacció

ESPORTS JORMA - 7

articles per al deport

CORDATGE DE RAQUETES i REPARACIÓ DE PATINS

carrer consellers 3

telefon (972) 83 04 56

Llagostera (girona)

(Ve de la pàg. 6)

el que li donaren fins arribar a l'hora present en que viatjava camí de la barraca vora la platja i sense ni un xavo per a fer tocar un manubri.

Pel qui més ho sentia, després de tot, era pel pobre Ford, que no podria fer córrer si la benzina tenia de pagar-se.

I ell demostrà una vegada més que els grans mals volen grans remeis: Ric Bocanegra estudià bé la qüestió. En l'acurada eliminació de possibilitats vingué a la convicció heroica: Que si no podia comprar benzina, podia inventar-la.

Ningú pensí que fes pous esperant petroli en llurs fons. Ell sabia que d'això, res. Però si sabia que a bosc no hi falta llenya. Que la llenya al cremar-se desprén un gas. Que si aquest gas s'aspira i es comprimeix, promou una energia. I que si aquesta energia sap conduir-se, podrà aconseguir un cicló

motriu capaç de mantenir un mecanisme amb llarga activitat.

Sortint d'aquestes suposicions, ja tenim el nostre home fent-se amb un bidó de carburo. Soldant-hi una tapa, el ferrer. Acoplant-lo al mecanisme del Ford últim model. Carregant-lo d'estelles seques, i després d'enceses, voltejant la maneta d'arrancada i el gloriós traqueteig del cotxe donant-li evidència del triomf.

Anys després, molts anys després, en acabar-se la guerra civil espanyola, la manca total de gasolina feu que camions i turismes poguessin circular mercès a un enginy anomenat, gasògen, que si be omplia de guspires la carretera i encenia foc als boscos, resolgue el gran problema de carburants que sofria el país. Mes de quatre vegades en discussions particulars vaig sentir a dir, com es vicí nostre, que

aquell miracle de cremar carbo o llenya suplantant la gasolina, era invent estranger.

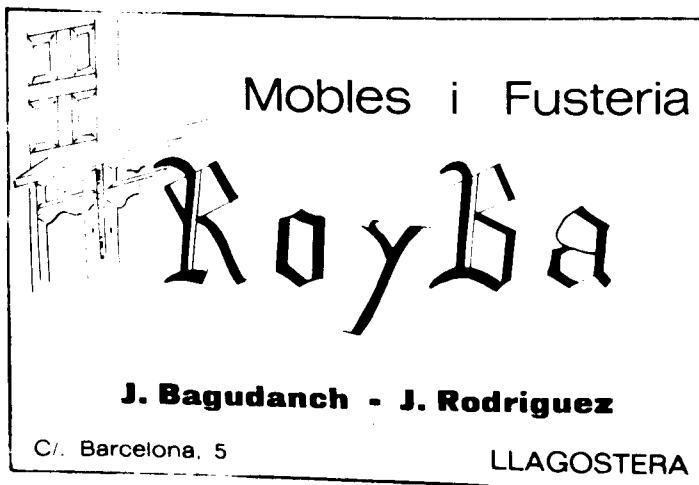
Jo ho contradieia. Recordava, en un viatge fet amb el Ford de Ric Bocanegra, quan en plena carretera, entre flames, espetecs i garvalleix continu, em digué:

—Ens hem quedat sense «gasolina», noi.

Amb un tallant a la mà cada un, ferem un poc de llenya. Omplirem el bidó. Hi acostàrem un llumí. Pujarem al cotxe. I, a tirar milles, senyors!

De ningú acceptaria discutir-ho. El primer home capaç de fer correr un automòbil amb llenya fou Bocanegra. Que, com la majoria dels savis, morí pobre. En aquella barracota vora del mar. Fou un dia lluminós de maig, justament.

P. PARÉS C.

Mobles i Fusteria

Royba

J. Bagudanch - J. Rodriguez

C/. Barcelona, 5 LLAGOSTERA

Joan Turon Rabassedas

TREBALLS EN FERRO

C/. Estrella LLAGOSTERA

EPI

RESTAURANT
BAR - FRANKFURT

ENTREPANS - CARNS A LA BRASA
PLATS COMBINATS

MENU DEL DIA: 300 Ptes.

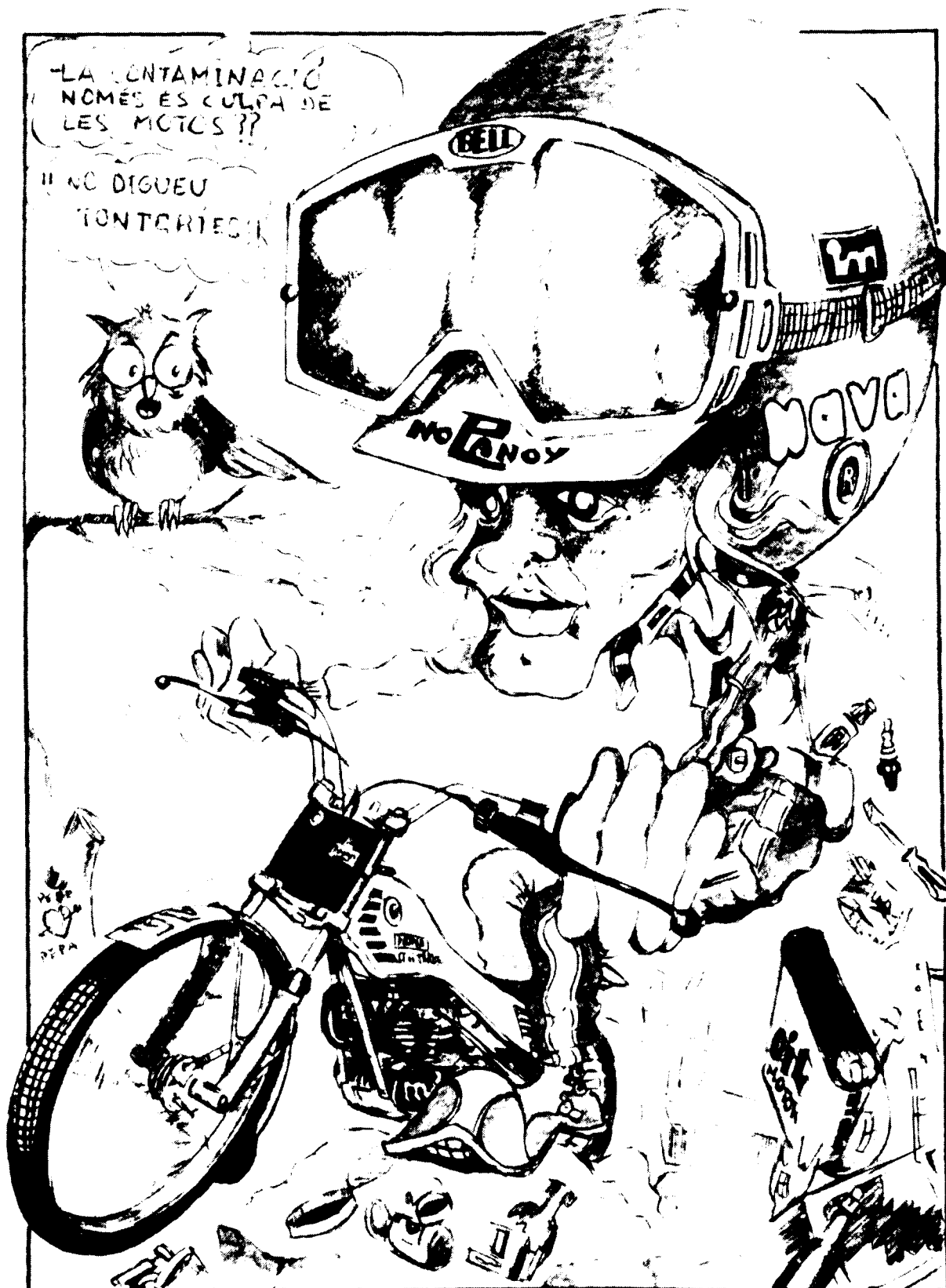
Construcciones

JOSE

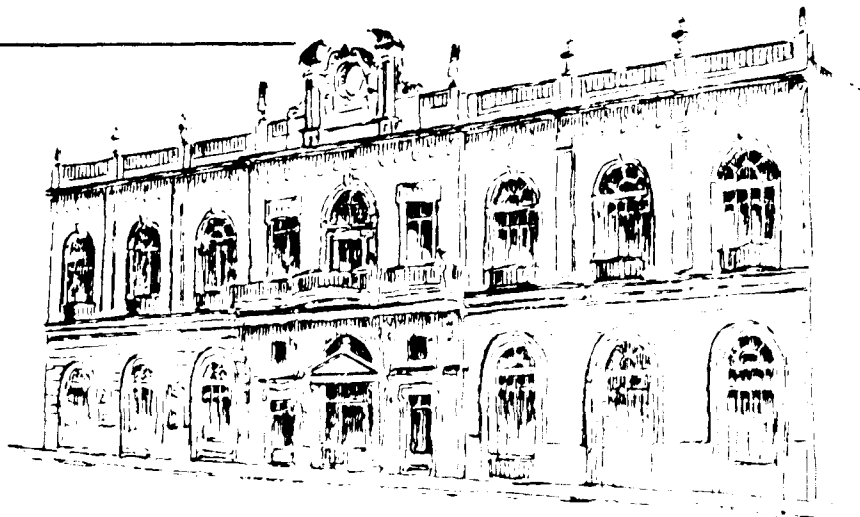
Ramirez

Urbanización «Cal Curt»
Teléfono 83 02 26 LLAGOSTERA

acudits d'en **RAMON**

RECORDANT UN ANS D'AHIR DE LA NOSTRA VILA

DEL NOSTRE CASINO

Dinou d'octubre del 1888

Dia digne de recordar, neix a la nostra vila una dama. La societat "Casino Llagosterense", com a noms de fons té els de "Instructiva, recreativa i model". Avui compleix 92 anys. És una gran dama per l'edat, presència i posició.

Ans de tot, és deure imperatiu rendir memòria a aquells grans homes que l'engendraren, perquè sense ells no existiria i no hauria pogut guardar ni intigar per nosaltres les bones intencions que ells li havien encarregat.

Abans, arreu de Catalunya quan es commemorava un aniversari, després de l'àpat era costum fer memòria als fets gloriosos o penosos de l'homenatjat, el que demostrava apreciació i estimació a la cosa o persona que es recordava i homenatjava; així és que avui parlarem un xic d'aquell nostre primer "Casino Llagosterense", avui Casino Llagosterenc, nom en català que ja havia lluit anys enrera.

El vell casino té la vida molt plena de fets, costums i bones gestes, com també porta dins seu dies pesats i borrosos que descobreixen hores de pena i fatigosos, degut a què uns homes intentaven enfangar-lo i embrutir-lo; són fets que quan brota la veritat no humilien, sinó al contrari, enalteixen.

Ara doncs, suposarem que ja hem celebrat la menjada i que per la nostra gola hi passa aquell bon cafè (que era cafè) dels temps d'aquell vell Casino; Casino que les seves parets tenien i guardaven records d'aquells socis que ja reposen en aquell desconegut més enllà i també retenien el retruny de les nostres xarles i sorolloses rialles de la nostra edat juvenil. Tots els llocs del Casino eren raudals d'alegria, optimisme i vida que omplenaven tots els sentits del nostre cos.

SALÒ CAFÈ

Era gran i ben cuidat, en entrar i al fons hi sobresortien dos gran espills on s'anunciava tot l'extraordinari: Concerts, teatre, balls i altres espectacles. També era el lloc on es reunien els industrials, els patrons i obrers, dit ben clar era la casa d'un poble. Hi havia punts i llocs i taules que tenien un nom popular per la constància dels seus concurrents.

Comencem i comentem.

La taula rodona del mig

Taula de tertúlia sense que en ella es definís un tema determinat. A l'hivern a la vora seu s'hi posava una gran estufa que s'alimentava amb rabasses, al seu voltant hi agafaven séc els fredalucs i alguns socis d'edat avançada, aquests últims buscaven un calor que alimentés el seu gastat i caigut cos; entre ells es conversava seriament, semblava com si busquessin sossec i consol per llur esperit ple de cansament i avarrició a la vida, a l'haver comprovat la falsetat que compta la fingida amistat, la conveniència particular i la justícia humana.

Taula dels caçadors

Damunt d'ells (figurat) era plena d'escopetes; els conills, llebres, perdius, tudons, porcs senglars i altres animals hi eren amb tanta abundància que havien de posar-los sota la taula. Allò, amb el parlar semblava una autèntica caceria on fins i tot hi lladraven els gossos llebrers, els perdiguers i fins i tot hi lladrava una gossa que l'anomenaven "La petita". Acabada la sentada encara es sentia el retrò dels trets... pam... pam... pam...

Taula dels industrials surers

Molts d'ells vestits amb camisa i coll blanc emmidonats i planxats, corbata vistosa, sabates lluentes i amb un puro a la boca. Es parlava des del senzill "matxot" al gros farcell de suro que revien de diferents regions, també hi sortia la petita "topeta", el

menut tap de farmàcia, fins al carrat de 24 línies d'on neix el selecte i famós tap "trefi", rei del taponament del bon xampany. Quan i després de la primera guerra mundial (1914) les converses sobre el suro eren desanimades. En les llargues polèmiques es comentava com de malament marxava la indústria, aquell tap que sempre ho havia tapat tot, ara no podia tancar la mala situació en què es trobava l'industrial surer.

Taula rodona del jovent

Allà tot era gresca, bullici i gatzara. Es parlava de balls, sardanes, de cantades a diferents i formoses noies, de conquerir a boniques mosses i altres coses pròpies de l'edat, era una espècie de germanor destrempada on hi faltava la camaraderia.

A la taula sempre hi havia algun pinxo que somniava. Per a ells la dona sempre és "pan comido", no és altra cosa que un instrument de plaer per a l'home. Fent el maco diuen amb tot burlesc: "Si jo vulgués amb tal dona...", "Jo amb tal noia hi he passat molt bones hores...", "Són tres bufones nenes que es barallen per mi", i altres disberats i bestieses que desperten entre nosaltres rialles i befes en veure en ells uns homenots que encara que portin barret, abric i un anell, no són altra cosa que uns captaires i cap-ci-granys; la seva vanitat no els deixa entendre que la dona és un ser tan digne com l'home i que mereix més alta consideració perquè ella és dipositària i guardadora d'un mutu delit, i goig que un dia donarà un fruit... que és l'home de demà.

CINEMA DEL CASINO

Llavors era un lloc de mitjana comoditat, pel·lícules de bon mirar. Els administradors segueixen les evolucions del progrés dintre el seu camp, en festes assenyalades i alguns altres dies, alternaven cinema i "varietés".

Local concorregut i agraïdos per als

PETITES OBRES D'ART

Fent un petit treball sobre els dibuixos més representatius (no més bonics) dels nens més petits de les nostres escoles, hem volgut donar la importància que es mereix a la capacitat creadora del nen en el dibuix espontani, que evoluciona des del gargot incontrolat fins a la representació de persones i coses del seu entorn.

S'han fet estudis seriosos demostrant que aquesta evolució no es gratuïta ni casual, sinó que es necessita de cara a una futura creació artística en la vida de l'adult, així com

també per alliberar tot una sèrie d'inhibicions que ens traumatitzen.

L'educació artística no és igual a una diversió o a un complement sinó que és imprescindible perquè es desenvolupi la qualitat creativa i per tant es necessita un propòsit conscient de cultivar-la.

L'obra artística a pre-escolar no té valor per l'objectivitat (reproducció real) sinó per l'afectivitat (interiorització i interpretació de la realitat).

Exemples.

Nen amb poques experiències:

obra inicial pobre. S'ha d'intentar fer-lo viure experiències enriquidores.

Nen que reprimeixi les necessitats creatives: abandó progressiu. Causa possible: obediència exagerada o falta d'adaptació.

Nen que calca o copia: sense llibertat emocional. Poca confiança amb la pròpia capacitat.

Nen amb independència i originalitat: implica una llibertat emocional.

Poden haver-hi regressions esporàdiques que no són importants si no perduren.

A partir de 2 anys o menys el nen ja és capaç de representar diferents traços, amb control visual o sense, que en diem gargots (m, m, etc.)

Aquests gargots s'agrupen en patrons segons la seva situació en el paper (a l'esquerra, al mig, etc.), i aquesta agrupació també pot representar en el seu conjunt una forma determinada que s'anomena diagrama.

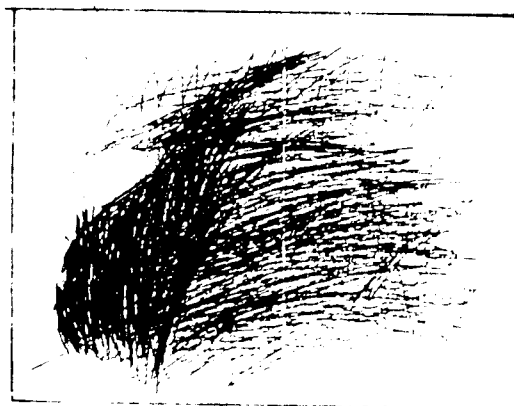

Fig. 1

Els gargots cobreixen un dels costats més llargs del paper i la major part d'aquest, però deixen dos angles vuts, de manera que el conjunt d'ells produeix l'efecte d'un semicercle o d'un arc (diagrama).

A partir dels 2-3 anys els diagrammes es representen sols com a forma, sense ser una agrupació de gargots.

Aquestes formes es poden combinar.

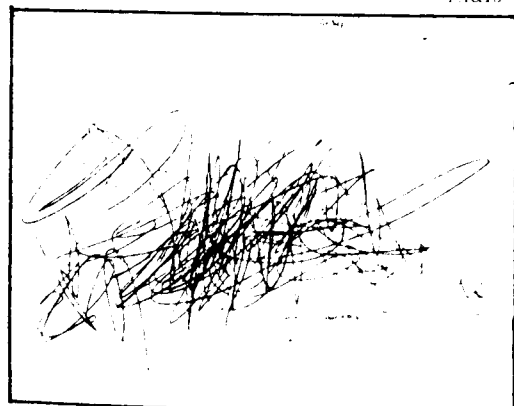

Fig. 2

Els gargots s'estenen sobre un dels costats més curts del paper i convergeixen cap al centre del costat oposat, deixant lliures dos angles i formant una figura piramidal (diagrama).

Cap als 3 anys apareixen les mandales (línia del cercle dividit per una creu grega). A aquest cercle s'hi afegixen línies que el fan semblar a un sol i és quan perd la creu del mig.

Fig. 3

Quan les línies parteixen d'un punt o una àrea reduïda s'anomenen radials i això es produeix cap als 4 anys.

Fig. 4

Amb el conjunt de tota aquesta experimentació de grafismes el nen arriba cap als 4 anys a representar la figura humana que anirà perfeccionant.

El mes que ve parlarem de l'evolució del grafisme cap al figurisme.

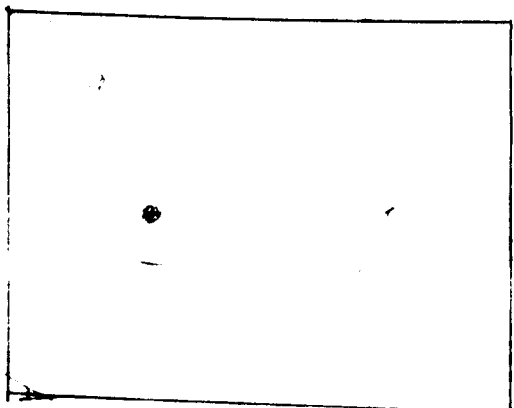

Fig. 5

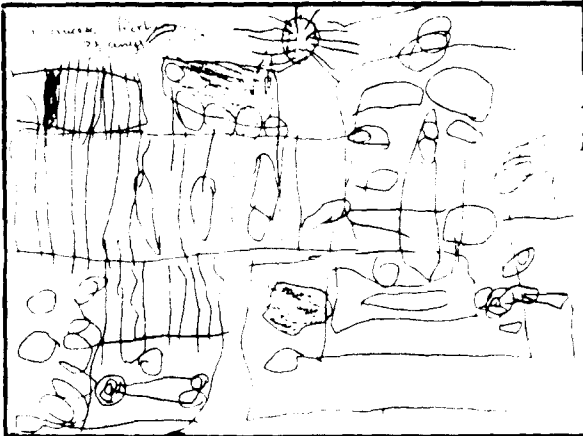
Diferents diagrammes (formes concretes, creus, rodones...) simples, sense nexes i barrejats amb gargots.

Fig. 6

Pere Rabasseres

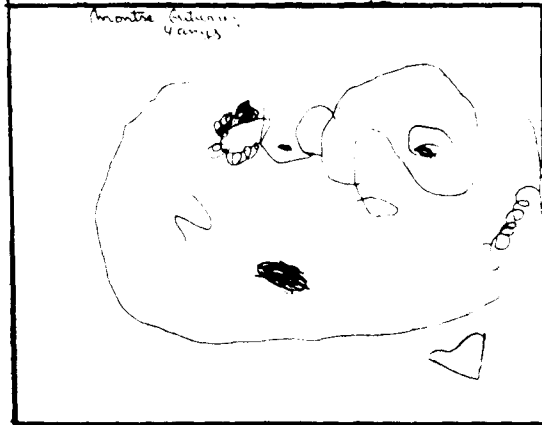
Estructura de diagrames combinats molt treballada, omplint tota la superfície del paper i agregant formes.

(Fig. 3)

Francesc
Rodriguez

Diagramens combinats amb formes enganxades en filera.

Montse
Gutierrez

Sol amb òval central.

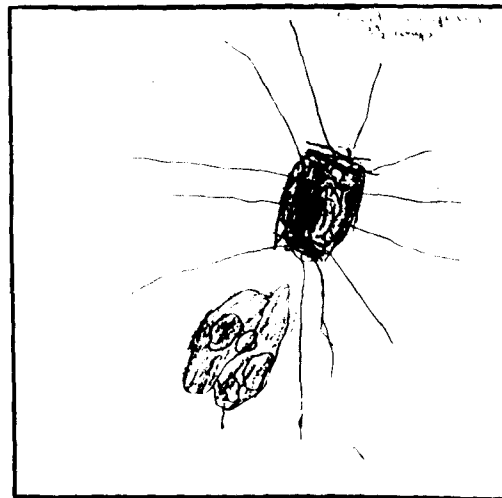
A la part esquerra del paper apareixen creus inherents als gargots circulars.

(Fig. 4)

Albert

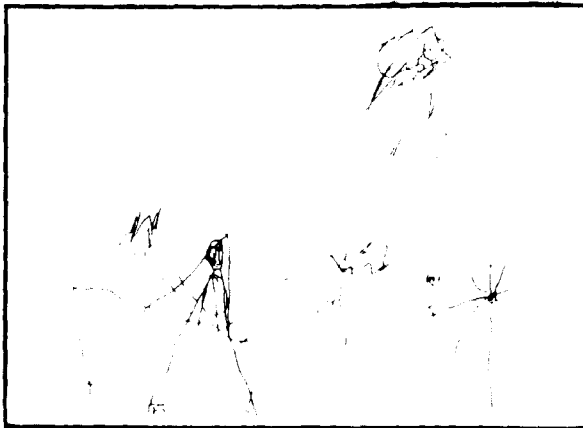
A ma dreta d'aquest dibuix veiem un radial ben delimitat.

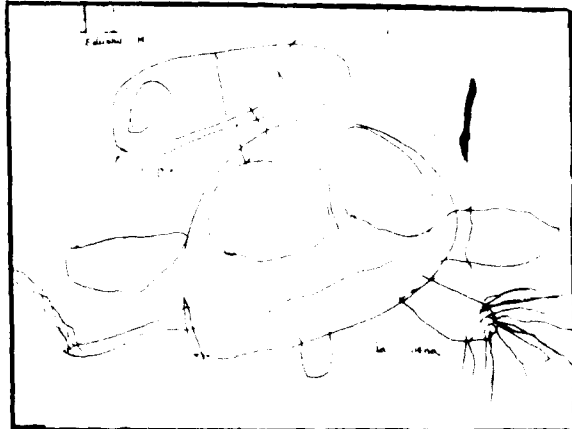
David
Masferrer

Aquesta figura té una radial formant els dits d'una extremitat.

(Fig. 5)

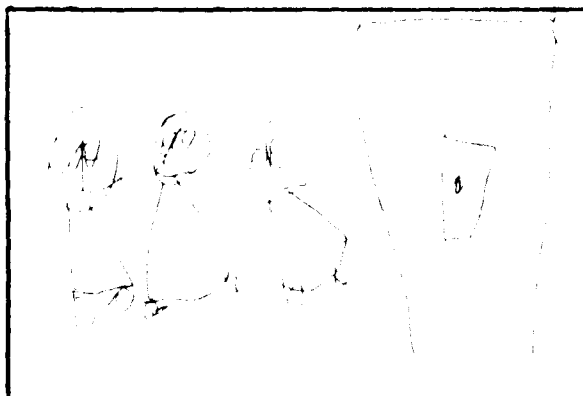
Marta

Eduard
Martinez

Perfeccionament de la figura humana

(Fig. 6)

Renée

Eva

CÒSES DEL POBLE

Robatori al Taller Mecànic E. Roget

A mitjans del mes de setembre es produí un robatori al Taller Mecànic E. Roget situat a la sortida del poble a la carretera de Girona.

Va ésser a la nit, i els lladres pogueren endur-se el cotxe d'un veí del poble, que el tenia allà per arreglar, alguns radiocassetes, i altres coses de menys valor.

El cotxe robat el trobaren al cap de pocs dies abandonat en una carretera, amb alguns desperfectes. Dels lladres no se'n sap res.

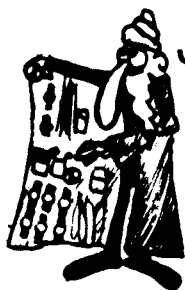
Robatoris al veïnat de Sant Llorenç i altres

Fa un temps que es produeixen robatoris a cases de pagès i xalets del veïnat de Sant Llorenç. Els autors no és pas que aconseguixin endur-se coses de gran valor, però sí és important l'enrenou que produeixen a les cases que visiten.

Fa pocs dies s'endugueren d'una casa una televisió, una taula-pastera molt grossa, i alguna altra cosa, que feia necessari com a mínim una furgoneta per poder transportar-ho.

De moment no tenim pas notícia de què s'hagin pogut descobrir els autors d'aquests fets i d'alguns altres que es produeixen, com fa pocs dies al poble en cotxes aparcats al carrer, que es trobaren amb la porta oberta i sense radiocassette o altres coses de valor que hi havia a l'interior.

JO COMPRO, JO VENC

Aquí tothom qui vulgui, hi pot anunciar el què li sembli.

Especuladors abstenir-se.

- *— Canvió 90 quilos de senyora per 49 de noieta.
Raó: "El Guerrero de l'Antifaz"
- *— Es venen uns quants "PUF", per entapissar al seu gust.
Poden comprar-se d'un en un.
Telèfons: 83 02 71 i 83 03 69
- *— Venc gran pista tren HO, incluint taula i tot l'equip.
Raó: 83.03.15
- *— Venc motxilla i sac de dormir. — Raó: La redacció.
- *— Venc Barbour nou per 4.500' ptes.
Raó: Tel. (93) 254.08.52
- *— Compro tenda de campanya amb rebedor, 3-4 places.
Raó: Ganix, 30
- *— Es donen classes aquest hivern d'E.G.B., BUP i màquina.
Raó: Concepció, 9

El rellotge del campanar

No sabem pas què passa amb el rellotge del campanar, que fa una temporada que no funciona massa bé.

De sobte es paren les broques però les campanes continuen tocant bé les hores. O bé la sirena queda engegada i està una bona estona tocant, o bé tan aviat va 10 minuts endavant o 5 endarrera amb l'hora oficial, etc.

Totes aquestes coses fan anar molt malament a la gent que se'n refia de què va a l'hora. Esperem que ho arreglin ben aviat i que se'n pugui fer cas.

Festa de Sant Grau

Encara que la Festa de Sant Grau, no sigui pròpia de Llagostera, sinó de Tossa de Mar, ens veiem obligats a parlar de la celebrada el passat dia 11 d'octubre a l'Ermida d'aquest Sant.

La gent que hi assistí de Llagostera fou molta, sobretot per la tarda, aprofitant el bon temps que feia, i junt amb la gent de Tossa i Sant Feliu, lograren que la Festa resultés molt animada.

Els actes foren molt senzills i populars: Al matí una Missa, després sardanes i per la tarda sardanes i la rifa d'un xai.

Esperem que el proper any també

es celebri aquesta Festa un diumenge, encara que no sigui el dia exacte de Sant Grau, ja que d'aquesta manera la gent que hi pot assistir és molta més.

Homenatge a la tercera edat

Quan aquesta revista surti al carrer ja s'haurà celebrat l'homenatge a la tercera edat, que està previst fer el dia 18 d'octubre. Aquest acte estarà organitzat per l'Ajuntament de la Vila, amb la col·laboració de moltes entitats del poble.

El programa d'actes és el següent:

A les 10 del matí un ofici cantat pel Cor local.

A 2/4 de 12 en el cinema del Casino un petit homenatge a càrrec dels nens i nenes més petits dels Col·legis Nacional i Ntra. Sra. del Carme, i el grup Xivarri que cantarà unes havaneres.

A les dues de la tarda en el menjador del Col·legi Nacional, per un grup de matrimonis joves del poble, serà servit un dinar, que constarà dels següents plats:

Primer plat: una amanida catalana.

Segon plat: "Paella" d'arròs, que estarà cuita amb una "paella" molt grossa que s'estrenarà per aquesta ocasió.

Tercer plat: Pollastre amb patates.

Després, macedònia amb gelat, i cafè.

Aquests actes d'homenatge a la tercera edat s'acabaran amb l'actuació de la "Coral del Pensionista" i "Ballets Catalans" de Girona.

Esperem que l'assistència sigui nombrosa i que el bon temps hi acompanyi. També esperem que aquest homenatge tingui continuïtat el proper any.

Segon Curs de Graduat Escolar

Organitzat per les Associacions de Pares d'Alumnes de les Escoles Nacional i Ntra. Sra. del Carme, el proper dia 26 d'octubre començarà el Segon Curs de Graduat Escolar.

El termini d'inscripció acaba el dia 23 d'octubre i el número màxim d'alumnes que seran admesos en aquest curs serà de 30.

Enguany no ha estat possible obtenir una subvenció oficial per al curset, pel que les despeses hauran d'ésser pagades pels alumnes.

Diades Culturals - Llagostera 81

El Grup Excursionista Bell-Matí ha organitzat amb motiu del XVI.

aniversari de la seva fundació tot un seguit d'actes per aquest mes d'octubre, que els ha anomenat "Diades Culturals Llagostera 81", amb el següent programa:

Dia 3	2/4 de 12 del matí	Jocs de cucanya
	4 h. tarda	Espectacle popular
	6 h. tarda	Moniatada per a la mainada
	8 h. tarda	Trobada dels fundadors del grup
	9 h. nit	Sopar d'aniversari
Dia 4	10 h. matí	Matinal Fotogràfica
Dia 6	10 h. nit	Projecció documental Karakorum 80
Dia 11	9 h. matí	VI Marxa Infantil de Regularitat
	2 h. tarda	Dinar de Germanor a Ridaura
Dia 13	10 h. nit	Projecció diapositives Campament d'estiu Vall-Ferrera 80

Dia 17 3 h. tarda Berenada a Sant Llorenç

Tots aquests actes estan organitzats amb la col·laboració de l'Ajuntament i altres entitats locals.

Només ens resta felicitar al G.E. Bell-Matí per aquest XVI.è aniversari, i esperar que tots els actes que han preparat per aquest mes d'octubre tinguin bon acolliment per part del poble.

Ensenyament de Sardanes

A mitjans de setembre han tornat a començar les sessions d'ensenyament de sardanes, organitzades pels Amics de la Sardana de Llagostera. L'assistència de petits i grans és força nombrosa, sobretot en el que respecta als més joves.

Si algú està interessat en saber ballar, o comptar i repartir, ja ho sap, cada diumenge al pati del Col·legi Ntra. Sra. del Carme, de 12 a 2. Passarà una bona estona i aprendrà a ballar sardanes

Collectiu de Redacció

CURIOSITATS DE L'ÀVIA

ESCUDELLES DEL TEMPS
DE LA MEVA ÀVIA
I PADRINA FAUSTINA
Any 1860

ESCUDELLA D' "OLLA PODRIDA"

"Posada al foc l'olla, hi tirars una lliura de mongetes desgranades, carbassó, cebes, col o enciam i xiribies, tot ben trinxat, amb la sal i oli que es necessiti; una vegada cuit, hi tiraràs tomates trinxades i al cap d'una bella estona l'arròs, fideus i espècies; donats alguns bulls ho serviràs a taula.

Cal advertir que aqueixa escudella pot variar-se de la següent manera: cous una lliura de mongetes i una altra de cigrons, hi poses cebes, alls tendres i carbassó, tot ben trinxat; i cuit que sigui tot, hi poses to-

mates, arròs, fideus i espècies; els fas donar alguns bulls i ho treus del foc per a servir-ho."

ESCUDELLA DE FAVES SEQUES

"Un cop triades les faves, les posaràs en remull amb aigua freda en la mateixa olla que les vulguis coure. L'endemà sense mudar-hi l'aigua les posaràs a coure amb l'oli necessari i en essent cuites, hi posaràs la sal, afegint-hi al cap d'una estoneta de bullir, arròs o fideus i menta a proporció de la quantitat de faves que hagi posat a coure."

V i V

CONCURS CULTURAL INFANTIL

Reposat i reexit de l'accident...

"EL RUC" DEMANA TORNAR A FER CAMÍ

"Senyor" responsable del Butlletí:

—Després de l'estimbada i de què, entre els dos, el passat mes de juny, a aconseguíem posar altra volta dret "el carro". De què "el ruc" estés un temps prudencial reposant i en observació, sense que afortunadament (o desafortunadament, tot depèn qui, i com, ho miri) no li passés res d'importància; li sembla bé que torni a reprendre el camí com si res hagués passat?

—Home, per a mi no hi ha pas cap inconvenient però, tingues en compte que s'està exposat a patir altres entrebancs. Hauries de saber que malament rai quan es té la dèria de posar pedres en mig del camí.

—Sap molt bé que en tinc una lleugera experiència d'això.

—Més veres d'anar amb peus de plom i no voler fer "el Quixot", puix no sé si "el carro" està en condicions de soportar una altra sotragada semblant? Endemés, en "Rocinante" en podria sortir mal parat. Tu ja saps que si aquesta vegada no li ha passat res, ha estat cosa de miracle.

—Sí, però a veure què mare de Déu serà. Ja l'advertiré que és qüestió de no badar tant i estar més per la feina, recarai. De tota manera, amb una "xurriacada" a temps, un s'espavila i a voltes es poden evitar aquestes ensopegades tan tontes, no ho creu així?

—Ja hi som!! Ja comencem a fer preguntes? Jo no crec ni deixo de creure. Tu mateix; penso que ets prou gran per saber el que convé fer.

Miri doncs, com que el Curs ja ha començat, tornarem a provar si s'està disposat a COL·LABORAR i PARTICIPAR, de VERITAT, en el CONCURS CULTURAL INFANTIL preparat per als alumnes dels Col·legis de la vila. De sobres sap que la tasca és feixuga. Sols es tracta de posar-hi voluntat (el greu de l'assumpte està en què aquest és el problema: manca de voluntat). Si hi ha interès i NO PASSA COM ABANS DE VACANCES, continuarem endavant el Concurs amb les mateixes bases, o sigui:

Poden participar-hi tots els alumnes, des del tercer al vuitè d'E.G.B., de les dues escoles del poble. EL GUANYADOR DEL PREMI serà el que PRIMER ens doni, per mitjà del correu, les respostes correctes. També ha de posar-hi: nom complet, curs que fa i nom del Col·legi.

—Bé, bé. Com vulguis. Escolta, si la cosa fracassa (que em temo que si) res de romanços eh? Ja n'hi haurà prou de fer-nos fer, uns i altres, el pallaso en va. De seguida posarem "el carro" al porxo, desguarnirem "el ruc" i el farem passar a la quadra.

—No es pensi que, segurament, és on millor estaria perquè cregui que és un bon martiri, per ell, haver de soportar el sacseig que comporta passar per aquest camí tan malmenat però, per altra banda comprenc que en no haver-hi ningú, amb més preparació, interessat en fer-lo, crec que un o altre és convenient el faci i, a més a més, sense fer aigües si pot ésser.

—Noi, ja me'n vaig donant prou compte. Si arriba el cas de "plegar veles" no es podrà pas dir que no ho hàgim tornat a intentar de nou, ni tampoc tindrem necessitat de preguntar-nos, com altres ja ho han fet en aquestes planes: QUÈ PASSA A LLAGOSTERA AMB AQUEST CAMÍ? ai, vull dir... AMB LA CULTURA?

—Aiaia, ara és vostè el que fa preguntes. Tot i que a la vista estarà la resposta, l'adverteixo que sortiria, per justificació, molta "tela marinera" pel mig. Que si... bé, no cal dir-ho, el mateix romanço de sempre.

—Ah, ja comprenc. Vols dir que seria un tip de riure (o de plorar, segons). Com els drogadictes... que diuen que la culpa no és pas d'ells sinó dels altres (i està clar que sí, pobres no hi ha dret, tothom els hi està a sobre). No es paren a pensar que potser la qüestió és a la inversa. Així és més còmode (i si, a més, es té la sort de trobar algun babau que s'ho creu... —que la culpa és dels altres— mira que bé, no?).

—"Exactus". "Cuánto sabe"... Oh, i tot solet que ho ha endevinat!! No em negarà, però, que li ha estat molt "facilillo"... Escolti i si, en lloc d'explicar misèries, anéssim per les preguntes?

—Tens raó, xicot. Anem-hi.

Preguntes:

Les preguntes, a contestar, són les següents:

1.ª— Quin equip van jugar el primer partit en l'actual Camp Municipal de Futbol?

2.ª— Ens sabries dir: qui van ésser els padrins de les campanes (menys les que toquen les hores?)

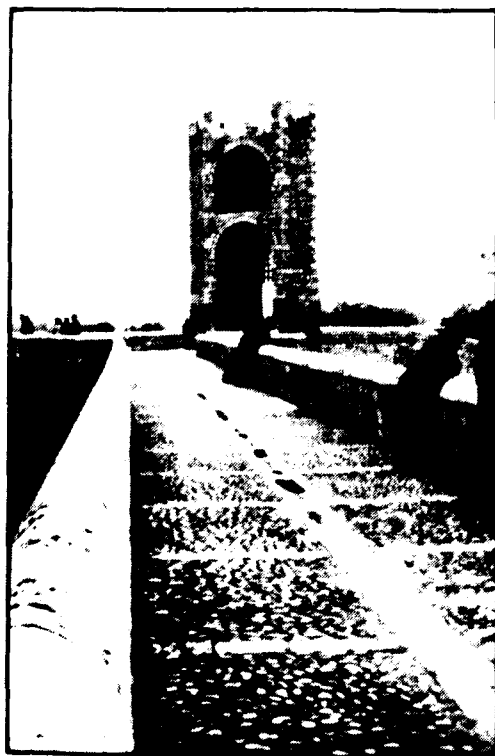
3.ª— Quina data (dia, mes, any) passà a Llagostera, per última vegada, el famós carrilet?

4.ª— Saps on pertany el racó de la present fotografia?

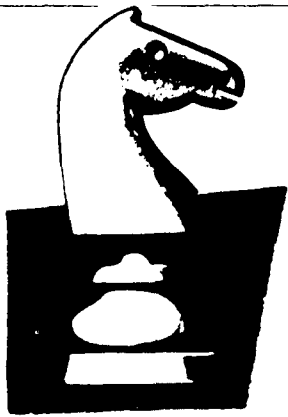
Incògnita 5.ª— Com es deia el primer propietari del Castell de Llagostera? (Millor una petita explicació que ens ho demostris).

Teniu temps de mandar les respostes al BUTLLETÍ DE LLAGOSTERA, Apartat 54, fins el dia 6 de novembre.

LES ESPEREM!!

Llorenç Ventura i Sabarí
amb delit de seguir viatjant, un
diumenge d'octubre 81

HISTÒRIES LOCALS (2)

El 15 de desembre del 1972, segons l'acta d'aquella reunió i que està signada per més de quaranta persones, s'acordà reorganitzar la Secció d'Escacs del Casino España (o Llagosterenc, però en els documents examinats en la Secció d'Escacs figura com a Casino España), en memòria del que fou per espai de quasi 50 anys els més ferm mantenidor i participant d'aquest noble joc, el malaguanyat Dr. En Domènec Pascual i Carbó, donant-li a la Secció el nom de "Club de Ajedrez Dr. Domingo Pascual Carbó" de Llagostera.

El president d'aquest "nou club" serà En Guillem Sureda, vice president N'Antoni Andrés, secretari En Robert Pascual, vice-secretari En Josep Molero, tresorer En Jordi Fontanals, vocals En Josep Vila, En Josep Fàbregas, En Josep Fernández i En Jaume Clara, quedant En Tomàs Vila i En Pompeu Pascual com a relacions públiques.

Resultaria interessant saber, com a dada històrica, la data d'aprovació d'aquestes importants modificacions per part de l'Entitat Mare, o sigui el Casino España, a més d'una explicació més clarificadora de què vol dir allò de "nuevo club", amb una sensació de contradicció amb el que ja hem dit abans.

Un bonic gest hauria estat agrair els serveis portats a terme per l'antiga Junta Directiva de la Secció d'Escacs, i que

ESCACS

en qualsevol cas varen ésser els pioners d'aquest canvi, ja que en definitiva únicament va ésser un canvi d'orientació

A continuació es convocà oficialment el "II Torneo Local Dr. D. Domingo Pascual Carbó", d'inscripció totalment lliure, i, paradoxalment, encara convocat a nom de la Secció d'Escacs del Casino España.

Es varen inscriure en el mateix un total de 17 jugadors que varen quedar en 15 per la inesperada retirada de dos d'ells. Es disputa el torneig pel sistema de doble volta i s'inicià el 13 de gener del 1973. El campionat va ésser llarg i difícil, fins i tot m'atreviria a dir que resultà agotador, i la classificació final fou molt apretada com succeí en l'anterior torneig.

El destronat campió Tomàs Vila, acusà en gran manera el llarg campionat i va tenir dificultats en aconseguir un tercer lloc empatat amb En Pompeu Pascual, que demostrà la seva solidesa en el joc. Per la seva

part En Josep Vila aconseguí altra vegada el sub-campionat, demostrant que en aquells moments era el millor, encara que la sort no l'acompanyés tal com era mereixedor pel seu joc.

El guanyador, Guillem Sureda, va saber aprofitar un inici facilíssim amb J. Fernández, S. Masnou, F. Cabarrocas, J. Fontanals, P. Cabarrocas, A. Ventura i J. Fàbregas; mentre que el seu gran rival, el sub-campió, començava jugant contra els sempre difícils R. Pascual, A. Andrés, P. Pascual, J. Molero, T. Vila, etc., això, està clar, a part dels pertidismes que al llarg del torneig es van anant demostrant.

A la fi de mateix 1973, el C.A. Dr. D. Domingo Pascual inicià el seu camí provincial a nivell d'equips, participant en els Campionats de tercera categoria, aconseguint un quart lloc després de Blanes, Guíxols, l'Escala i fins a dotze participants

C. Jave.

	Jugats	Guany.	Emp.	Perd.	Punts
1.--Guillem Sureda	28	21	4	3	23
2.--Josep Vila Soteras	28	21	3	4	22'5
3.--Tomàs Vila Torras	28	19	5	4	21'5
4.--Pompeu Pascual	28	17	9	2	21'5
5.--Antoni Andrés Benet	28	19	4	5	21
6.--Robert Pascual	28	18	5	5	20'5
7.--Josep Molero	28	11	7	10	14'5
8.--Josep Fàbregas	28	9	4	15	11
9.--Pere Cabarrocas	28	9	3	16	10'5
10.--Jordi Fontanals	28	8	4	16	10
11.--Jaume Ventura Prim	28	6	6	16	9
12.--Salvador Masnou Resino	28	8	2	18	9
13.--Andreu Ventura	28	5	4	19	7
14.--Josep Fernández	28	5	2	21	6
15.--Francesc Cabarrocas	28	4	0	24	4

Aquesta fou la classificació final del "Segon torneig local del trofeu Domingo Pascual Carbó"

ESPORTS

ESCACS

El proper diumenge dia 25, s'iniciarà el Campionat "Provincial" d'Escacs per equips, on el "C.E. Dr. Domènec Pascual Carbó" competirà en la primera categoria i contra els equips següents:

C.E. Girona B, P.E. Sant Jordi de Figueres, C.E. Poyat de Figueres, C.A. Olot B, C.E. Banyoles, C.E. Montgrí de Torroella de Montgrí, C.E.R. l'Escala, C.E. Palafrugell, C.E. Caldes i C.E. Salt. En d'altres Butlletins anirem informant de la marxa de l'equip local, que tanmateix desitgem tingui un campionat amb molts d'èxits.

NOTÍCIES ESPORTIVES

Al número de setembre, l'esport ocupava varies de les nostres planes. Aquest mes per problemes d'espai i coordinació no ens ha estat possible informar dels diferents resultats i situació de cada grup esportiu llagosterenc.

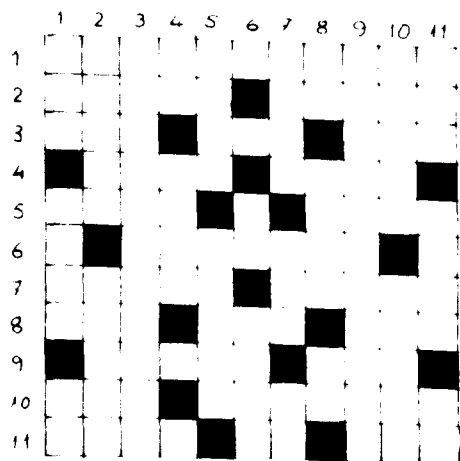
No obstant, ens hem assabentat que l'equip de hoquei juvenil està buscant entrenador; la manca del mateix dificulta indubtablement un millor rendiment.

En el futbol la notícia és el fitxatge-retorn d'en Jordi Blinck, i els darrers resultats positius.

També s'està acabant la pista poliesportiva, el que esperem solucioni en bona part, el deficit d'instal·lacions que fins avui hem patit.

C. Smar

MOTS ENCREUATS

HORITZONTALS 1. Sense esma (plural) 2. Ara mateix. Home capat guardia de l'harem 3. Semblant (Repetit) Remordiment. Aigua 4. (Al revés) Entra els salvatges, prohibició. Que te salut (femení) 5. Emperador de Rússia. Lloc on s'extreuen els minerals 6. Raig molt prim de líquid 7. Conjunt de paraules amb un sentit. Dona 8. (Al revés) Parenta. Que no illu. Porció de menjar que es pot mastegar 9. Obrer que fa taps. Complet, acabat 10. Punt cardinal. Dit de la persona que ajuda a una altra 11. Utilitzat. Animal cobert de plomes. Prefix que significa tres.

VERTICALS 1. Punt cardinal. Persona sense personalitat. Poble del Solsonès 2. Lliscs i blans al tacte. Costum o cerimònia (plural) 3. Malversada 4. Veu militar de mando. Deu de la guerra, fill de Zeus i d'Hera 5. Tros d'una cosa. Crit de dolor 6. Nota musical. Composició musical a una sola veu 7. Ciutat de Tarragona. Llarc, pesat. Simbol del Rutem 8. Porta. Que te amistat amb altre. Acabament 9. Dit quan estan tots del mateix parel 10. Ocell del Brasil. El que fa botes 11. (Al revés) Nom de lletra (Al revés) Part posterior d'alguna cosa. Vocals.

SOLUCIO AL NUM 9

HORITZONTALS 1. Llamadura 2. alceT Veler 3. Seu Epi LMI 4. Tram Aspa 5. Joan T. Ena 6. O Directe R 7. Crani Enam 8. Son Vei Ena 9. Legat Qd 10. Ren Lectora 11. Ruta Re Ras

VERTICALS 1. Las Jocs RR 2. Lleto Roleu 3. Acuradament 4. Me an-N G A 5. Item Rival 6. NP. Te Eter 7. Avia Cel Ce 8. De Seti Ot 9. Ulprenador 10. Remar Anna 11. An. Arma As

**CASAS
MASCRAU
SA**

SEAT

SERVICIO OFICIAL Núm. 05258

TALLER DE REPARACIONES

COCHES NUEVOS Y USADOS

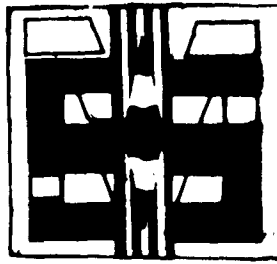
TOTALMENTE REVISADOS

HUMET

RIEGOS Y BOMBAS

C/. Camprodón, 49
LLAGOSTERA

Tels. 83.02.25
83.02.37

Joan

Planas

Espectacles

mundi

show

discoteca

CASINO

Llagostera

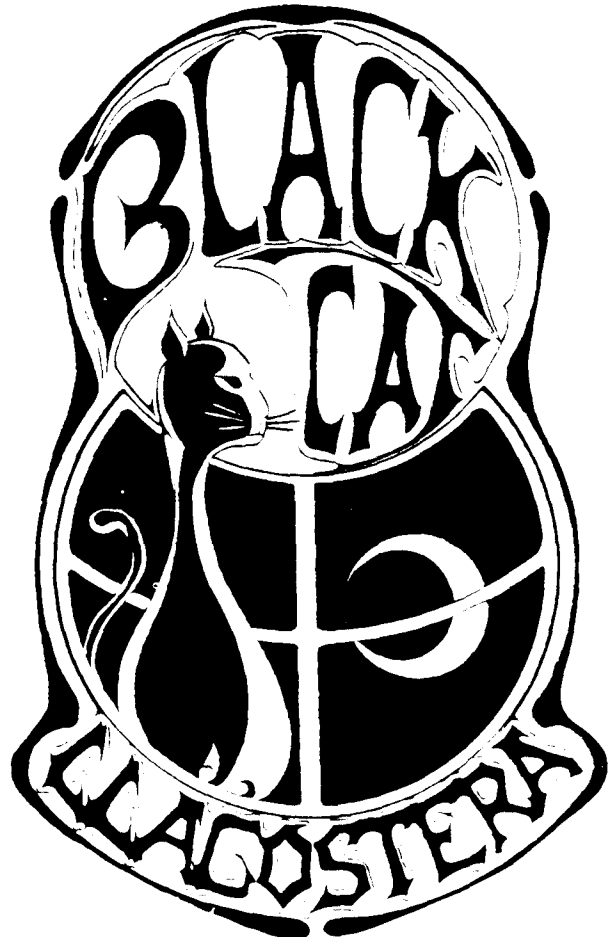
PAU CASALS, 5 - TEL. 83 01 66 - 83 02 00

Hostal

Mas Roure

*La bona cuina
de pagès*

Llagostera 830331

ALDI

ALDI

ALDI

**el estilo diferente y
los precios más bajos**